

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 227 E

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

56 tomas
2013 m. rugpjūčio 6 d.

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys	Puslapis
	I <i>Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės</i>	
	REZOLIUCIJOS	
	Europos Parlamentas	
	2012–2013 m. SESIJA	
	2012 m. sausio 18–19 d. posėdžiai	
	Posėdžių protokolai paskelbti OL C 111 E, 2012 4 18.	
	PRIIMTI TEKSTAI	
	2012 m. sausio 18 d., trečiadienis	
2013/C 227 E/01	Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvados (2011 m. gruodžio 8–9 d.) dėl tarptautinio susitarimo dėl Fiskalinio stabilumo sąjungos projekto 2012 m. sausio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Vadovų Tarybos susitikimo (2011 m. gruodžio 8–9 d.) išvadų dėl tarptautinio susitarimo dėl Fiskalinio stabilumo sąjungos projekto (2011/2546(RSP))	1
	2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis	
2013/C 227 E/02	Ūkio gamybos medžiagų tiekimo grandinė: struktūra ir pasekmės 2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ūkio gamybos medžiagų tiekimo grandinės: struktūra ir pasekmės (2011/2114(INI))	3
2013/C 227 E/03	Pusiausvyros maisto tiekimo grandinėje nebuvimas 2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl disbalanso maisto produktų tiekimo grandinėje	11
2013/C 227 E/04	Europos Sąjungos kosmoso strategija 2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl piliečiams naudingos Europos Sąjungos kosmoso strategijos (2011/2148(INI))	16

LT

<u>Pranešimo Nr.</u>	Turinys (tęsinys)	Puslapis
2013/C 227 E/05	Maisto švaistymo išvengimas 2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija „Kaip išvengti maisto švaistymo: ES maisto grandinės veiksmingumo gerinimo strategijos“ (2011/2175(INI))	25
2013/C 227 E/06	Kova su dumblių plitimu 2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento pareiškimas dėl kovos su dumblių plitimu	32
2013/C 227 E/07	Salų paktų, kaip oficialios Europos iniciatyvos, sudarymas 2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento pareiškimas dėl Salų pakto, kaip oficialios Europos iniciatyvos, sudarymo	33

II *Komunikatai*

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

Europos Parlamentas

2012 m. sausio 18 d., trečiadienis

2013/C 227 E/08	Nuolatinių komitetų narių skaičius 2012 m. sausio 18 d. Europos Parlamento sprendimas dėl nuolatinių komitetų narių skaičiaus	35
-----------------	--	----

III *Parengiamieji aktai*

EUROPOS PARLAMENTAS

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

2013/C 227 E/09	Bendrijos vizų kodeksas ***I 2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas 2009 m. liepos 13 d. Reglamentas (EB) Nr. 810/2009, nustatantis Bendrijos vizų kodeksą (Vizų kodeksas) (COM(2011)0516 – C7-0226/2011 – 2011/0223(COD))	37
	P7_TC1-COD(2011)0223 Europos Parlamento pozicija, priimta 2012 m. sausio 19 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 810/2009, nustatantis Bendrijos vizų kodeksą (Vizų kodeksas)	38

2012 m. sausio 18 d., trečiadienis

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

EUROPOS PARLAMENTAS

Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvados (2011 m. gruodžio 8–9 d.) dėl tarptautinio susitarimo dėl Fiskalinio stabilumo sąjungos projekto

P7_TA(2012)0002

2012 m. sausio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Vadovų Tarybos susitikimo (2011 m. gruodžio 8–9 d.) išvadų dėl tarptautinio susitarimo dėl Fiskalinio stabilumo sąjungos projekto (2011/2546(RSP))

(2013/C 227 E/01)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 8 ir 9 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 9 d. euro zonos valstybių ar vyriausybių vadovų pareiškimą,
- atsižvelgdamas į šešių teisės aktų dėl ekonomikos valdysenos rinkinį ir į du Komisijos pasiūlymus dėl tolesnio fiskalinės drausmės griežtinimo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į derybų dėl tarptautinio susitarimo dėl sustiprintos ekonominės sąjungos projekto padėtį,
- atsižvelgdamas į Parlamento vardu jo atstovų *ad hoc* darbo grupėje pateiktą pasiūlymą,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 4 dalį,

1. išreiškia abejones, ar reikia tokio tarpvyriausybinių susitarimo, kurio daugelį pagrindinių tikslų būtų galima geriau ir veiksmingiau pasiekti taikant priemones pagal ES teisę, siekiant skubiai ir tvariai reaguoti į esamą finansų ir ekonomikos krizę bei į socialinę krizę daugelyje ES valstybių narių; vis dėlto tebėra pasirengęs ieškoti konstruktyvaus sprendimo;

2. patvirtina, kad pritaria pasiūlymui, kurį *ad hoc* darbo grupei pateikė Pirmininkų sueigos Parlamentui atstovauti paskirti nariai; apgailestauja, kad iki šiol 2012 m. sausio 10 d. susitarimo projektas neatitinka Europos Parlamento pasiūlymų; pažymi, kad daugelis valstybių narių remia kai kuriuos jo pasiūlymus, pateiktus per 2012 m. sausio 12 d. susitikimą; svarstys savo poziciją, kai gaus galutinį projektą, kurį pateikti numatyta 2012 m. sausio 18 d.;

⁽¹⁾ Reglamentas dėl valstybių narių ekonominės ir biudžeto priežiūros griežtinimo (COM(2011)0819) ir Reglamentas dėl biudžeto planų projektų stebėsenos bei vertinimo bendrųjų nuostatų (COM(2011)0821).

2012 m. sausio 18 d., trečiadienis

3. yra tvirtai įsitikinęs, kad tik naudodama Bendrijos metodą pinigų sąjunga gali išsivystyti į tikrą ekonominę ir fiskalinę sąjungą; primena, kad ES yra politinis projektas, grindžiamas bendromis vertybėmis ir tvirtomis bendromis institucijomis bei bendrų taisyklių laikymusi;
 4. taip pat ypač reikalauja, kad:
 - naujajame susitarime būtų aiškiai pripažįstama, kad ES teisė yra viršesnė už jo nuostatas;
 - visų šio susitarimo įgyvendinimo priemonių būtų imamasi laikantis atitinkamų ES Sutartyse numatytų procedūrų;
 - susitarimas atitiktų ES teisę, ypač Stabilumo ir augimo pakte numatytų skaičių atžvilgiu, ir kad tuo atveju, jei susitariančiosios šalys norėtų išsipareigoti siekti tikslų, kurie neatitinka ES teisės, jos tai darytų pagal taikomas ES teises procedūras ir dėl to nebūtų nustatomi dvigubi standartai;
 - visos susitarimo susitariančios šalys – esamos ir būsimos Euro zonos narės – turėtų turėti tokią pačią teisę dalyvauti ES šalių vadovų susitikimuose;
 - būtų užtikrintas demokratinis atskaitingumas stiprinant ir Europos Parlamento, ir nacionalinių parlamentų dalyvavimą atitinkamais lygmenimis, visais aspektais vykdant Europos ekonomikos koordinavimą ir valdymą;
 - nacionalinių parlamentų ir Europos Parlamento bendradarbiavimas vyktų ES Sutartis atitinkančiu būdu, laikantis Sutarčių 1 protokolo 9 straipsnio;
 - naujajame susitarime teisiškai privaloma forma būtų įtvirtintas susitariančiųjų šalių išsipareigojimas imtis visų reikalingų veiksmų siekiant užtikrinti, kad susitarimas ne vėliau kaip per penkerius metus iš esmės būtų įtrauktas į Sutartis;
 5. dar kartą ragina užtikrinti stabilumo ir tvaraus augimo Sąjungą; yra įsitikinęs, kad fiskalinė drausmė, nors ji ir yra tvaraus augimo pagrindas, pati viena neužtikrins atsigavimo ir kad susitarime turi būti aiškiai išsakyta mintis, kad Europos vadovai imsis tokių pat tvirtų veiksmų abiejose srityse; todėl primygtinai reikalauja, kad į susitarimą būtų įtrauktas susitariančiųjų šalių išsipareigojimas taikyti priemones, kuriomis būtų skatinama glaudesnė konvergencija ir tvirtesnis konkurencingumas, taip pat parengti pasiūlymus dėl skolų grąžinimo fondo, projektų obligacijų, finansinių sandorių mokesčio pagal ES teisę ir, užtikrinant fiskalinę drausmę, parengti stabilumo obligacijų gaires;
 6. pabrėžia, kad tie patys instituciniai, teisiniai ir politiniai argumentai taikomi kitiems daugiašaliams susitarimams, susijusiems su finansine krize, pvz., Europos stabilumo mechanizmui; taigi reikalauja, kad Parlamentas taip pat būtų įtrauktas į šias derybas;
 7. pasilieka teisę naudotis visomis jo turimomis politinėmis ir teisinėmis priemonėmis, skirtomis ES teisei ir ES institucijų vaidmeniui ginti, ypač tuo atveju, jei galutinio susitarimo dalys neatitiks ES teisės;
 8. primena Komisijai, kad jos pareiga – visapusiškai atlikti savo, kaip Sutarčių sergėtojos, institucinį vaidmenį;
 9. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją valstybės ir vyriausybės vadovams, Europos Tarybos pirminkui, Euro grupės pirmininkui, Komisijai ir Europos Centriniam Bankui.
-

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

Ūkio gamybos medžiagų tiekimo grandinė: struktūra ir pasekmės

P7_TA(2012)0011

2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ūkio gamybos medžiagų tiekimo grandinės: struktūra ir pasekmės (2011/2114(INI))

(2013/C 227 E/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2011 m. birželio 23 d. rezoliuciją „BŽŪP artėjant 2020 m. Su aprūpinimu maistu, gamtos ištekliais ir teritorine pusiausvyra susijusių būsimų uždavinių sprendimas“⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugsėjo 7 d. rezoliuciją „Sąžiningos ūkininkų pajamos: veiksmingesnė Europos maisto produktų tiekimo grandinė“⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. sausio 18 d. rezoliuciją dėl žemės ūkio pripažinimo strateginiu sektoriumi atsižvelgiant į aprūpinimą maistu⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. kovo 8 d. rezoliuciją „Baltymų deficitas ES: kaip išspręsti šią ilgalaikę problemą?“⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės mėn. EBPO preliminarią ataskaitą „Ekologinio augimo strategija dėl maisto ir žemės ūkio“⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Eurostato duomenis apie žemės ūkio gamybos priemonių kainų indeksą (gamybos medžiagų sąnaudos) ir žemės ūkio produktų kainų indeksus (parduotos produkcijos kainos)⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į SESV 349 straipsnį, kuriame nustatomas specifinis atokiausių regionų režimas,
- atsižvelgdamas Europos Komisijos Nuolatinio žemės ūkio mokslinių tyrimų komiteto (angl. SCAR) 3-įjį kartą atlikto prognozavimo išvadas tema „Tausus maisto vartojimas ir gamyba ribotus išteklius turinčiame pasaulyje“ (angl. „Sustainable food consumption and production in a resource-constrained world“, 2011 m. vasario mėn.)⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į Tarptautinio vystymuisi skirto žemės ūkio žinių, mokslo ir technologijų vertinimo (angl. IAASTD) organizacijos pateiktą visuotinę ataskaitą „Žemės ūkis kryžkelėje“ (angl. „Global Report - Agriculture at a crossroads“),
- atsižvelgdamas į 2008 m. Jungtinės tyrimų grupės ataskaitą dėl nedidelių sąnaudų ūkininkavimo sistemų: galimybė vystyti tvarų žemės ūkį“ (angl. „Low input farming systems: an opportunity to develop sustainable agriculture“)⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2007 m. Jungtinio tyrimų centro (JTC) ataskaitą „Rezultatai, galimybės ir iššūkiai šiuolaikinių biotechnologijų srityje Europoje“,
- atsižvelgdamas į 2010 m. JTC ataskaitą „GMO analizės pamatinių metodų santrauka“,
- atsižvelgdamas į 2010 m. JTC ataskaitą „ES biokuro planinio rodiklio poveikis žemės ūkio rinkoms ir žemės naudojimui: lyginamojo modeliavimo metodų vertinimas“,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0297.

⁽²⁾ OL C 308 E, 2011 10 20, p. 22.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0006.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0084.

⁽⁵⁾ <http://www.oecd.org/dataoecd/38/10/48224529.pdf>.

⁽⁶⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/statistics/search_database.

⁽⁷⁾ <http://ec.europa.eu/research/agriculture/conference/pdf/feg3-report-web-version.pdf>.

⁽⁸⁾ http://agrienv.jrc.ec.europa.eu/publications/pdfs/LIFS_final.pdf.

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/128/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų pagrindus siekiant tausiojo pesticidų naudojimo ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 12 d. Komisijos pateiktus teisės aktų pasiūlymus dėl BŽŪP reformos (COM(2011)0625, COM(2011)0627, COM(2011)0628, COM(2011)0629, COM(2011)0630, COM(2011)0631 ir pasiūlymą dėl bendro BRO reglamento,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pranešimą (A7-0421/2011),
- A. kadangi dėl didelio žemės ūkio prekių kainų ir ūkio gamybos medžiagų sąnaudų nepastovumo atsirado daugiau netikrumo dėl ūkininkų pajamų ir ilgalaikių investicijų, ypač atskirtuose regionuose, kalnų vietovėse, salose ir atokiausiuose regionuose, kuriuose dėl didelių atstumų ir geografinės atskirties susidaro didžiulės papildomos sąnaudos, dėl kurių sumažėja šių regionų žemdirbių pajamos;
- B. kadangi, Eurostato duomenimis, 2000–2010 m. bendros ES ūkininkų gamybos medžiagų sąnaudos vidutiniškai padidėjo 40 proc., o supirkimo kainos vidutiniškai padidėjo mažiau nei 25 proc.; kadangi per minėtąjį dešimtmetį išlaidos energijai ir tepalams padidėjo 60 proc., sintetinėms trąšoms ir dirvožemį gerinančioms medžiagoms – beveik 80 proc., gyvūnų pašarams – daugiau kaip 30 proc., mašinoms ir kitai įrangai – apie 36 proc., sėkloms ir sodinamajai medžiagai – beveik 30 proc., o augalų apsaugos produktams – maždaug 13 proc., taigi išryškėja būtinybė sudaryti geresnes galimybes ūkininkams gauti pigesnių gamybos medžiagų, ypač pasaulinėje rinkoje;
- C. kadangi didesnės maisto kainos savaime nereiškia, kad ūkiai gaus didesnes pajamas, nes gana sparčiai didėja ūkių sąnaudos, taip pat vis labiau didėja gamintojų ir vartotojų kainų skirtumas;
- D. kadangi dėl gamybos sąnaudų didėjimo ir sunkumų perkelti jas į kitas maisto produktų grandinės dalis trumpuoju laikotarpiu gali kilti klausimas dėl daugybės bendrovių išlikimo ir dėl gamybos struktūros suardymo įvairiose valstybėse narėse, dėl to padidės prekybos pusiausvyros problemos importo srityje ir priklausomybė nuo išorės rinkų nepastovumo;
- E. kadangi esant tokiai padėčiai vartotojui taip pat daroma žala, nes gamintojai neturi galimybių perkelti proporcingai didėjančių gamybos veiksmų išlaidų į didžiąją paskirstymo grandinę, kuri savo ruožtu perkelia šias padidėjusias išlaidas vartotojams ir gauna didžiulį pelną;
- F. kadangi manoma, kad su gamybos medžiagų sąnaudomis susijęs spaudimas ir toliau didės dėl išteklių trūkumo, didėjančios maisto paklausos kylančios ekonomikos šalyse ir politikos priemonių, apsunkinančių ES ūkininkų galimybes gauti pigesnių pašarų pasaulio rinkoje;
- G. kadangi maisto produktų gamybai gali nuolat trukdyti įvairūs veiksniai, įskaitant kenkėjų ir ligų poveikį, gamtos išteklių prieinamumą ir gaivalines nelaimes;
- H. kadangi ES žemės ūkis šiuo metu labai priklauso nuo gamybos medžiagų importo – visų pirma iškastinio kuro, tačiau ir nuo gyvūnų pašarų ir negausių dirvožemį gerinančių mineralų, pvz., fosfatų, taigi jis prastai apsaugotas nuo kainų kilimo, kadangi tai kelia didelių rūpesčių dėl ES ūkininkų konkurencingumo, ypač gyvulininkystės sektoriuje;
- I. kadangi dabartinis kainų nepastovumo reiškinys įgijo europinį ir pasaulinį mastą, ir todėl reikalingas atskiras Bendrijos sprendimas dėl maisto produktų grandinės, atsižvelgiant į jos strateginę svarbą Europos Sąjungoje, o pasaulio mastu reikia imtis G20 grupės lygmeniu suderintų veiksmų;

(1) OL L 309, 2009 11 24, p. 71

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

- J. kadangi ES vis labiau priklauso nuo gamybos veiksnių, būtinų Europos žemės ūkiui palaikyti, todėl reikalauja nedelsiant šią priklausomybę sumažinti investuojant ir priimant išimtinai politinius sprendimus, kuriais būtų siekiama užtikrinti didesnę ES savarankiškumą apsirūpinant maisto produktais;
- K. kadangi ES yra labai priklausoma nuo iškastinio kuro importo, o strategijoje „Europa 2020“ ir Komisijos Efektyvaus išteklių naudojimo Europos plane pagrindinis dėmesys skiriamas išteklių naudojimo efektyvumo didinimui;
- L. kadangi ES žemės ūkio gamyba iš esmės priklausoma nuo naftos, o maisto tiekimo grandinė labai priklauso nuo naftos prieinamumo ir įperkamumo; kadangi prognozuojama, jog pasaulinė naftos gamyba pradės mažėti vidutiniškai 2–3 proc. per metus;
- M. kadangi žaliavinės naftos kainų didėjimas neatsiejamai susijęs su žemės ūkio sąnaudų didėjimu, nes lemia aukštesnes energijos, pašarų ir trąšų kainas, kurios daro poveikį maisto gamybai visame pasaulyje;
- N. kadangi žemės ūkio trąšų gamyba visiškai priklauso nuo paruoštos fosfatų uolienos tiekimo; kadangi 2007–2008 m. jos kaina išaugo 800 proc. ir jos tiekimas didžiausias apimtis galėtų pasiekti 2033–2035 m., o vėliau jos ištekliai vis mažės;
- O. kadangi, ypač gyvulininkystės sektoriuje, sąnaudos didėja ir dėl griežtesnių fitosanitarijos, gyvūnų gerovės, aplinkosaugos, higienos ir maisto saugos reikalavimų, dėl kurių toliau mažės Europos gamintojų konkurencingumas, palyginti su trečiųjų šalių, kuriose netaikomi tokie griežti reikalavimai, gamintojais;
- P. kadangi ES nustatė aukšto lygio maisto saugos, žmonių ir aplinkos apsaugos standartus, kurie turi įtakos naujos su vartotojais bei teikėjais susijusios praktikos bei priemonių kūrimo maisto grandinėje trukmei ir sąnaudoms;
- Q. kadangi sumažėjus perkamajai galiai vartotojui vis dažniau tenka rinktis žemesnės kokybės ir nesaugesnius maisto produktus, palyginti su pagamintaisiais Europos Sąjungoje, jų kilmės neįmanoma atsekti, ypač mėsos gaminių sektoriuje;
- R. kadangi vidutiniškai 42 proc. viso Europoje tiekiamo vandens sunaudoja žemės ūkis (Graikija – 88 proc., Ispanija – 72 proc., Portugalija – 59 proc.) ir kadangi drėkinimo, vandens nutekimo šlapynių vietovėse ir drenavimo sąnaudos padidėjo siekiant gerinti drėkinimo metodų veiksmingumą, ir kadangi dalis žemės ūkyje sunaudojamo vandens grįžta į natūralų vandens ciklą;
- S. kadangi žemės ūkio paskirties žemės kaina ir žemės nuomos kaina turi tiesioginės įtakos ūkininkavimo gyvybingumui ir pradedančių ūkininkų galimybėms įsitvirtinti;
- T. kadangi ūkio gamybos medžiagų tiekėjų koncentracija labai didelė – šešios įmonės kontroliuoja beveik 75 proc. agrocheminių medžiagų rinkos ir trys įmonės kontroliuoja daugiau kaip 45 proc. sėklų rinkos; kadangi ši koncentracija padeda išlaikyti aukštas sėklų kainas ir labai neigiamai veikia augalų įvairovę, ir kadangi ūkininkų dalyvavimas formuojant kainų raidos tendencijas yra ribotas; kadangi koncentracija didelė ne tik tiekėjų, bet ir prekybos maistu (taip pat mažmeninės) rinkoje ir dėl to žemės ūkio sektoriui tenka papildoma kainų našta;
- U. kadangi mažos produkcijos (smulkūs pasėliai) pajėgumas ir konkurencingumas neproporcingai nukentčia dėl teisės aktų ir struktūrinių pokyčių išteklių srityse, ir kadangi būtina geriau suvokti tokių pokyčių poveikį;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

- V. kadangi išaugusios kuro, trąšų ir pašarų kainos yra pagrindiniai dalykai, dėl kurių didėja ūkininkų išlaidos;
- W. kadangi, atsižvelgiant į ypač didelį žemės ūkio produktų kainų svyravimą maisto grandinėje ir susijusias finansines spekuliacijas, rinkos skaidrumas aukštesnėse maisto grandinės pakopose taip pat būtinas, kad būtų galima padidinti konkurencingumą ir atsparumą kainų nepastovumui;
- X. kadangi siekiant spręsti naujus ekonominius ir ekologinius uždavinius, taip pat ir susijusius su strategija „Europa 2020“, reikia ilgalaikių investicijų į efektyvesnę žaliavų ir išteklių, tarp jų energijos, dirvožemio ir maistinių medžiagų, vandens technologijų, sėklų ir žemės ūkyje naudojamų cheminių medžiagų, valdymą; kadangi nuotolinio mokymosi galimybės, instituciniai patobulinimai ir inovacijos, turintys įtakos sąnaudoms, ūkininkų elgsenai ir įgūdžiams, yra labai svarbūs siekiant taikyti išteklių požiūriu veiksmingesnes, tvaresnes ir naujoviškesnes ūkininkavimo sistemas;
- Y. kadangi augalininkystės ir ekologijos požiūriu srutas geriausiai fermentuoti, taip pat privalomai skatinant energijos gamybą iš biomasės, tai priemonė, prisidėjanti prie tvaraus ūkininkavimo;
- Z. kadangi ūkininkavimas turi didelį energijos taupymo ir sąnaudų mažinimo potencialą didinant energijos vartojimo efektyvumą, kurį būtų galima dar pagerinti vietoje gaminant atsinaujinančiąją energiją, visapusiškai naudojant atsinaujinančius energijos šaltinius (ypač vėjo, saulės, biomasės, biodujų, biodegalų, atliekas ir kt.);
- AA. kadangi pasėlių įvairinimas ir sėjomaina gali prisidėti prie klimato kaitos švelninimo ir užtikrinti tvarų sintetinių trąšų ir pesticidų naudojimą;
- AB. kadangi baltymingų ankštinių augalų auginimas ES ir patobulintos žolinių pašarų sistemos padėtų sumažinti ES baltymų deficitą ir priklausomybę nuo pašarų importo bei galėtų duoti daug ekonominės naudos ūkininkams, bet tai nebus universalus įvairių neatitiktimų ūkio gamybos medžiagų tiekimo grandinėje sprendimas, nes dėl to taip pat sumažėtų kitų, išteklių požiūriu veiksmingesnių žemės ūkio kultūrų auginimo mastai;
- AC. kadangi ūkyje išsaugotos sėklos tam tikromis aplinkybėmis ir konkrečių veislių atveju gali būti alternatyva komercinėms sėkloms;
- AD. kadangi žemės ūkio prekes netinkamai laikant ir vežant labai daug jų sugenda, yra išmetamos ir taip netenkama maisto ar pašarų („Pasauliniai maisto nuostoliai ir maisto atliekos“, Maisto ir žemės ūkio organizacija, angl., „Global Food Losses And Food Waste“, 2011 m.);

Bendro pobūdžio sprendimai

1. ragina Komisiją ir valstybes nares suteikti daugiau skaidrumo ūkių sąnaudų klausimais ir užtikrinti, kad ir su tiekėjais, ir su vartotojais susijusiose maisto produktų rinkos grandinės pakopose būtų laikomasi konkurencijos taisyklių;
2. ragina ES ir pasaulio mastu išsamiau išnagrinėti ir geriau ištirti ekonomikos principus, kuriais būtų galima paaiškinti kylančias maisto kainas, pirmiausia pasiūlos ir paklausos svyravimų tarpusavio sąveiką, taip pat didėjančią energijos, žaliavų ir maisto produktų kainų pokyčių tarpusavio sąveiką;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

3. ragina Komisiją atlikti išsamesnę ekstremalių rinkos svyravimų priežasčių analizę ir siekti didesnio aiškumo spekuliacijų ir žemės ūkio rinkų sąveikos, taip pat energijos rinkų ir pagrindinių maisto prekių kainų sąveikos klausimais; pabrėžia, kad tokie veiksmai turėtų prisidėti prie pastangų reguliuoti finansų rinkas ir padidinti skaidrumą ir informacijos apie finansų rinkas kokybę pasaulio ir ES lygmeniu, taip pat ir atliekant būsimą Finansinių priemonių rinkų direktyvos (angl. MiFID) ir Piktnaudžiavimo rinka direktyvos (angl. MAD) peržiūrą;
4. ragina Komisiją skatinti taikyti veiksmingesnius agronomijos metodus ir patobulintą tvarų žemės ūkio išteklių valdymą, kad būtų užtikrinta stabili ir naši žemės ūkio gamyba, būtų galima sumažinti ūkio gamybos medžiagų sąnaudas ir maistinių medžiagų švaistymą ir diegti daugiau naujovių, efektyviau ir veiksmingiau naudoti išteklius bei padidinti ūkininkavimo sistemų tvarumą; yra įsitikinęs, kad tai būtų galima pasiekti vykdant paskelbtą Europos inovacijų partnerystės projektą, skirtą žemės ūkio našumui ir tvarumui; pabrėžia, kad ūkininkams reikalingas integruotas požiūris, kuris užtikrintų pusiausvyrą visose ūkininkavimo srityse (gamybos, aplinkos apsaugos, pelningumo ir socialiniu aspektais);
5. ragina Komisiją toliau remti tvarų ir našų žemės ūkį, siekiant spręsti aplinkos apsaugos ir maisto problemas, taip pat užtikrinti, kad jis išliktų pelningas ir konkurencingas pasaulinėje rinkoje;
6. palankiai vertina Eurostato įdiegtą Europos maisto produktų kainų stebėsenos priemonę ir aukšto lygio forumo sukūrimą siekiant užtikrinti veiksmingesnį maisto produktų tiekimo grandinės veikimą, kuris turėtų apimti aukštesnėse grandyse veikiančių tiekimo sektorių ir suteikti daugiau skaidrumo bei prisidėti prie tinkamesnių supirkimo kainų nustatymo; primygtinai reikalauja, kad Europos Parlamentui reguliariai būtų teikiami ir su juo aptariamai konkretūs pasiūlymai bei ataskaitos apie padarytą pažangą;
7. mano, kad pirminių produktų gamintojai negali visapusiškai pasinaudoti padidėjusiomis parduodamos produkcijos kainomis, nes patiria spaudimą, viena vertus, dėl žemų supirkimo kainų, kurias lemia stiprios perdirbėjų ir mažmenininkų pozicijos, o kita vertus, dėl didelių sąnaudų, kurias lemia padidėjusi žaliavos tiekiančių įmonių koncentracija;
8. ragina Komisiją geriau įvertinti ES teisės aktų poveikį Europos žemės ūkio tvarumui ir konkurencin-gumui, mano, kad reikėtų skirti ypatingą dėmesį teisės aktų vykdymo išlaidoms ir poveikiui, kurį jie daro galimybei gauti žaliavų, taip pat tų žaliavų kainoms;
9. ragina nacionalines ir Europos konkurencijos institucijas spręsti žemės ūkio produktų prekybos įmonių, mažmeninės prekybos maistu įmonių ir tiekimo įmonių piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi klausimą ir taikyti ES antimonopolinius įstatymus, ypač trąšų sektoriuje, kuriame ūkininkai susiduria su milžiniškais sunkumais siekdami iš anksto įsigyti pagrindinių trąšų; todėl mano, kad Europos konkurencijos institucijos (Konkurencijos GD ir kt.) turėtų atlikti visapusišką sektoriaus tyrimą, kad būtų kovojama su bet kokia konkurenciją galinčia iškreipta praktika;
10. pabrėžia, kad imantis bet kokių šios srities veiksnių būtina iš pradžių objektyviai ir tiksliai apibrėžti, kas yra piktnaudžiavimas, nesąžininga ir antikoncepcinė veikla, kad tokią veiklą būtų galima atskirai reglamentuoti ir tikrinti;
11. primygtinai ragina Komisiją atlikti išsamų tyrimą dėl 27 nacionalinių konkurencijos institucijų požiūrių ir politikos skirtumų ir paskatinti parengti sprendimus, kurie apimtų visus maisto gamybos gran-dinės partnerius ir užkirstų kelią vienos ar kelių gamybos medžiagų arba parduotos produkcijos grandinės dalių dominuojančiai padėčiai, dėl kurios dažniausiai nukenčia žemės ūkio gamintojai;
12. svarbu sukurti veiksmingą administracinę arba teisminę tokios veikos kontrolės sistemą, taip pat valstybių narių vertinimo ir stebėjimo sistemą Komisijoje bei atitinkamas laiku taikomas drausminimo priemonės;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

13. taip pat pabrėžia, kad reikia ES masto keitimosi informacija apie maistinių medžiagų, energijos ir gamtos išteklių bei kitų žaliavų valdymo gerąją patirtį, siekiant didesnio gamybos medžiagų naudojimo veiksmingumo ir našumo;

14. ragina įtraukti į naują BŽŪP konkrečias paramos priemones, skirtas geresniam ir veiksmingesniam išteklių valdymui ir tvariems veiklos būdams, kurios padėtų sumažinti gamybos medžiagų naudojimą ir išlaidas joms bei pagerintų ūkininkų gebėjimą prisitaikyti prie kainų nepastovumo, įskaitant priemones, kuriomis būtų remiamos trumpos žaliavų tiekimo ir maisto grandinės;

15. palankiai vertina didesnę Komisijos dėmesį Europos bioekonomikai; ragina kitoje mokslinių tyrimų bendrojoje programoje skirti daug lėšų efektyvaus žemės ūkio gamybos medžiagų panaudojimo ir valdymo moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai ir agronomijos metodų efektyvumo gerinimui; pabrėžia, kad mokslinių tyrimų rezultatai, pasitelkus ūkininkų mokymą ir jų gebėjimų ugdymą, turi būti praktikoje paversti žemės ūkio produktų gamybos apimtį didinimu; šiomis aplinkybėmis pabrėžia glaudesnio viešojo ir privačiojo sektorių bei ūkininkų organizacijų bendradarbiavimo poreikį, tokiu būdu pasiekti praktiniai taikomieji metodai galėtų konkrečiai prisidėti prie pramonės patobulinimo ir modernizavimo;

16. ragina Komisiją ir valstybes nares nuodugniau išnagrinėti gamintojų galimą organizacijų ir kooperatyvų vaidmenį organizuojant kolektyvinį ūkio gamybos medžiagų pirkimą, kad būtų galima sustiprinti ūkininkų derybų poziciją tiekėjų pramonės atžvilgiu;

17. ragina Komisiją geriau informuoti ūkininkus ir vartotojus apie būtinybę efektyviau valdyti energijos, vandens ir gamtos išteklius visoje maisto grandinėje, kad būtų iššvaistoma gerokai mažiau išteklių ir maisto;

18. pripažįsta, kad tvarus augimas yra vienas iš pagrindinių strategijos „Europa 2020“ prioritetų ir kad dėl Sąjungos priklausomybės nuo iškastinio kuro ji tampa pažeidžiama šių rinkų sukrėtimų atveju; pakartoja, kad reikia panaikinti šią priklausomybę nuo ribotų išteklių, pasinaudojant patikimomis alternatyvomis, o kartu užtikrinti pusiausvyrą išlaikant maisto produktų gamybą ir skatinant energijos gamybą;

Energetika

19. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti investicijas į energijos taupymą ir atsinaujinančiosios energijos (vėjo, saulės, biomasės, biodujų, geoterminės ir kt.) gamybą ūkiuose arba vykdant vietos partnerystės projektus ir ypatingą dėmesį skirti atliekų ir šalutinių produktų naudojimui;

20. pabrėžia mėšlo perdirbimo svarbą, nes mėšlo perdirbimas gali būti atsinaujinančiosios energijos išteklius, be to, taip galima mažinti aplinkos taršą bei perdirbtas mėšlas gali pakeisti sintetines trąšas (mineralų koncentratas); ragina Komisiją direktyvoje dėl nitratų mėšlą pripažinti energijos šaltiniu, o perdirbtą mėšlą – sintetinių trąšų pakaitalu;

21. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad viešosios paramos, skiriamos biomasei ir agrodegalams, įskaitant biodujas, priemonės neprisidėtų prie netausios maisto ir energijos gamybos, kuri turi būti vykdoma tausiai, konkurencijos dėl išteklių;

22. ragina Komisiją ir valstybes nares padėti sukurti naujas pajamas ūkininkams palengvinant energijos ir šilumos, pagamintų iš atsinaujinančiųjų ūkio šaltinių, perėmimą į privačias ir viešąsias energijos sistemas ir tinklus;

23. mano, kad turėtų būti sudarytos galimybės visoje ES pasinaudoti veiksmingomis ūkio ir vietos energijos taupymo bei valdymo priemonėmis pagal kaimo plėtros programas, taip pat neprivalomomis būsimos BŽŪP ekologinėmis priemonėmis;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

24. ragina Komisiją ištirti įvairių esamų ūkininkavimo sistemų ir susijusių tiekėjų, perdirbimo pramonės ir platinimo sistemų energijos sąnaudas produktyvumo bei parduotos produkcijos požiūriu ir atsižvelgti į energijos vartojimo efektyvumą ir tvarių energijos šaltinių naudojimą, siekiant spręsti naujus uždavinius;

Dirvožemį gerinančios medžiagos ir augalų apsaugos produktai

25. ragina pagal BŽŪP po 2013 m. vykdyti veiksmingas priemones ir iniciatyvas, kaip antai auginamų kultūrų įvairovę, įskaitant ankštines kultūras, ir sėjomainą, kuri atitinka vietos sąlygas, atsižvelgiant į teigiamą ankstesniųjų priemonių poveikį klimato kaitos švelninimui, dirvožemio ir vandens kokybei ir galimybę sumažinti ūkininkų sąnaudas;

26. be to, ragina Komisiją ir Tarybą į neprivalomų ES ekologinių priemonių sąrašą įtraukti investicijas į tikslų ūkininkavimą; už šias priemones reikia atlyginti vykdant BŽŪP reformą, nes šios naujoviškos priemonės (pvz., GPS pagrįsta dirvožemio stebėseną) daro panašų teigiamą poveikį klimato kaitos švelninimui, dirvožemio ir vandens kokybei ir ūkininkų finansams (naudojant gerokai mažiau trąšų, dirvožemį gerinančių medžiagų, augalų apsaugos produktų ir pesticidų bus gerokai sumažintos ūkininkų sąnaudos gamybos medžiagoms);

27. pabrėžia, kad ES žemės ūkio gamyba yra priklausoma nuo fosfato uolienos, skirtos trąšų gamybai, daugiausia išgaunamos penkiose pasaulio šalyse, importo; ragina Komisiją spręsti šį klausimą;

28. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti – atidžiai ištyrus galimybę naudoti ir tinkamai tvarkyti medžiagas, kurios gali būti kenksmingos, bei vykdyti griežtą jų kontrolę arba perdirbti pakopų principu po šiluminio naudojimo – perdirbti atliekose esančias maistines medžiagas (ypač fosfatą ir azotą); todėl pabrėžia, kad srutos, atitinkančios trąšas reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytus kokybės reikalavimus ir skirtos naudoti kaip trąšos, nėra atliekos ir tokiu atveju, jei prieš tai buvo fermentuotos žemės ūkio biudujų įrenginyje;

29. ragina Komisiją geriau įvertinti augalų apsaugos produktų stokos poveikį Europos žemės ūkio konkurencingumui ir tvarumui, visų pirma įvertinant produktų, kurių vis dar galima įsigyti, tinkamumą ir mažesnio skaičiaus konkuruojančių produktų pasiūlos įtaką produktų kainoms rinkoje;

30. ragina Komisiją apsvarstyti sprendimus siekiant užtikrinti tolesnį pasėlių ir mažais kiekiais naudojamų medžiagų gyvybingumą, kartu užtikrinant visišką nuoseklumą ir suderinamumą su bendrąja žemės ūkio politika ir įtraukiant visus maisto grandinės subjektus;

Pašarai

31. dar kartą ragina Komisiją skubiai pateikti Parlamentui ir Tarybai pranešimą dėl galimybių ir būdų padidinti baltymingų augalų auginimą ES viduje; pabrėžia, kad didėjantis baltymingų augalų auginimas ES viduje duos tam tikros naudos, bet tai neturėtų turėti didelio poveikio pašarų importui iš už ES ribų; todėl mano, kad artimiausiu metu teks ieškoti kitų būdų, kaip išspręsti baltymų deficito ES problemą, ir atkreipia dėmesį į esminį sojų importo vaidmenį; ragina Komisiją užtikrinti, kad šios priemonės nekeltų pavojaus ES bendram tikslui dėl apsirūpinimo maistu saugumo, t. y. gamybos našumo ir efektyvumo lygiui;

32. dar kartą pabrėžia, kad pagal naują BŽŪP reikia nustatyti tinkamas paramos priemones ir aktus, skirtus ūkininkams, kurie auginą baltyminius augalus, taigi taip gali būti mažinamas ES augalinių baltymų deficitas ir kainų nepastovumas, tobulinami ūkininkavimo būdai bei dirvožemio derlingumas;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

Sėklos

33. ragina Komisiją ir valstybes nares būsimo Reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje peržiūros metu užtikrinti galimybę ūkininkams ir toliau naudoti ūkyje užaugintas ir perdirbtas sėklas, kaip apibrėžta šio reglamento 14 straipsnio 1 ir 2 dalyse, atsižvelgiant į tokios praktikos ekonominę ir ekologinę naudą ir galimą indėlį į žemės ūkio biologinę įvairovę; šiomis aplinkybėmis ragina atlikti teisingą ir proporcingą augalų veisimo teisių apsaugos ir galiojančių ūkyje išsaugotų sėklų naudojimo apribojimų tyrimą siekiant pagerinti ir supaprastinti teisinę sistemą ir užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp naujovių poreikio ir pasėlių įvairovės išsaugojimo ir didinimo bei smulkiųjų ūkininkų gyvenimo lygio gerinimo;

34. pabrėžia mokslinių tyrimų projektų, kurie tiria veislių, kurios ilgą laiką išlaiko savo savybes, veisimą, svarbą ir ragina valstybes nares ir Komisiją remti tokius projektus kartu su priemonėmis, skirtomis skatinti vietos pašarinių kultūrų, pvz., linų, kvietrugių ir pavasarinių vikių (*Vicia lathyroides*) ir kt., auginimą;

35. ragina Komisiją apsvarstyti galimybę įkurti Europos sėklų banką, siekiant kaupti pavyzdžius ir išsaugoti augalų genetinę įvairovę, kovoti su biologinės įvairovės nykimu, taip pat susieti augalų įvairovę su valstybių narių kultūros paveldu;

36. ragina, atsižvelgdamas į artėjančią pasaulinę konferenciją „Rio + 20“, pateikti naują ES žemės ūkio biologinės įvairovės išsaugojimo, tvaraus naudojimo ir kokybiško valdymo iniciatyvą siekiant padidinti pridėtinę ūkininkavimo vertę;

Žemės kainos ir žemės nuoma

37. ragina Komisiją atlikti tyrimą žemės nuomos ir padidėjusių žemės pirkimo ir nuomos kainų poveikio ES valstybių narių ūkininkavimo sektoriams tema;

38. pabrėžia, kad bendrosios išmokos ūkiui, kai jos pagrįstos istorinėmis vertybėmis arba kai jomis galima prekiauti be žemės, gali būti supirktos už išpūstą kainą investuotojų ir spekuliantų, kurių tikslas – pajamų srautai, o ne aktyvus ūkininkavimas; pažymi, kad atsiradę iškraipymai yra sąnaudas gerokai didinantis veiksnys, sudarantis kliūtis naujiems ūkininkams pradėti veiklą; ragina Komisiją, Parlamentą ir valstybes nares bei regionus užtikrinti, kad vykdant BŽŪP reformą šios problemos būtų tinkamai sprendžiamos ir kad visi ūkininkai turėtų teisę gauti išmokas, skirtas aktyviam ūkininkavimui;

39. ragina Komisiją parengti ataskaitą apie žemės panaudojimo infrastruktūros priemonėmis, būstų statybai ir kompensuojamiesiems plotams poveikį išlaidų naštai, kuri tenka ūkiams;

Vanduo

40. ragina Komisiją vykdant BŽŪP reformą ir Vandens pagrindų direktyvą stengtis sukurti geresnes žemės ūkio drėkinimo ir vandens drenažo bei kaupimo sistemas, kurios efektyviau naudoja vandenį, taip pat gerinti vandens kaupimo pajėgumus dirvožemyje, vandens surinkimą sausose teritorijose ir vandens drenažą drėgnose vietovėse, kaip būdą sumažinti šviežio vandens naudojimą ir kaip priemonę, siekiant apsisaugoti nuo kritulių pokyčių dėl klimato kaitos;

41. ragina Komisiją ieškoti sausinimo problemos sprendimų atsižvelgiant į didelio kritulių kiekio, žemumų ir vandens užtvankų veiksmus;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

42. šiuo atžvilgiu atkreipia Komisijos dėmesį į teigiamą tiksliojo ūkininkavimo poveikį vandens naudojimui (kai GPS technologija naudojama dirvožemio sąlygų ir orų prognozių stebėsenai) ir ragina, kad investicijos į šiuos ir kitus novatoriškus sprendimus, kurie padėtų sumažinti gamybos medžiagų, pvz., vandens, trąšų ir augalų apsaugos produktų, sąnaudas, būtų įtrauktos į būsimos BŽŪP ekologiškų priemonių sąrašą;

43. ragina Komisiją ir valstybes nares pagerinti vandens teisių valdymą ir perskyrimą ir išplėsti daugiafunkcines žemės ūkio ekologines sistemas ir žemės ūkio miškininkystės sistemas;

44. ragina skirti didesnę paramą ūkininkų mokymui efektyvaus vandens valdymo, drėkinimo ir drenavimo klausimais, įskaitant praktines vandens kaupimo priemones ir priemones, kuriomis siekiama išvengti maistinių medžiagų praradimo ar druskėjimo ir pelkėjimo, taip pat taikyti geresnes vandens kainų nustatymo ir vandens valdymo sistemas vietos ir regioniniu lygmeniu, kad ilgainiui būtų sustabdytas vandens eikvojimas ir sumažėtų gamybos medžiagų sąnaudos; taip pat reikia skatinti vamzdynų stebėseną tam, kad vandens nutekėjimas nedarytų pernelyg didelės įtakos darbo sąnaudoms ir produkto kokybei;

*

* *

45. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

Pusiausvyros maisto tiekimo grandinėje nebuvimas

P7_TA(2012)0012

2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl disbalanso maisto produktų tiekimo grandinėje

(2013/C 227 E/03)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2010 m. liepos 8 d. rezoliuciją dėl bendrosios žemės ūkio politikos ateities po 2013 m. ⁽¹⁾, 2011 m. sausio 18 d. rezoliuciją „Žemės ūkio pripažinimas strateginiu sektoriumi atsižvelgiant į aprūpinimo maistu saugumą“ ⁽²⁾, 2011 m. birželio 23 d. rezoliuciją „BŽŪP artėjant 2020 m. Su aprūpinimu maistu, gamtos ištekliais ir teritorine pusiausvyra susijusių būsimų uždavinių sprendimas“ ⁽³⁾, ir 2011 m. liepos 5 d. rezoliuciją dėl veiksmingesnės ir sąžiningesnės mažmeninės prekybos rinkos ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Veiksmingesnė Europos maisto produktų tiekimo grandinė“ (COM(2009)0591) ir į įvairius prie jo pridedamus darbo dokumentus, taip pat į savo 2010 m. rugsėjo 7 d. rezoliuciją dėl sąžiningų ūkininkų pajamų: veiksmingesnė Europos maisto produktų tiekimo grandinė ⁽⁵⁾ ir 2012 m. sausio 19 d. rezoliuciją dėl ūkio gamybos medžiagų tiekimo grandinės ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į Direktyvą 2011/7/ES dėl kovos su pavėluotu mokėjimu, atliekamu pagal komercinius sandorius ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OL C 351 E, 2011 12 2, p. 103.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0006.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0297.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0307.

⁽⁵⁾ OL C 308 E, 2011 10 20, p. 22.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0011.

⁽⁷⁾ OL L 48, 2011 2 23, p. 1.

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 30 d. Komisijos sprendimą, kuriuo įkuriamas veiksmingesnės maisto produktų tiekimo grandinės aukšto lygio forumas ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į 2009 m. kovo 17 d. Žemės ūkio maisto pramonės konkurencingumo aukšto lygio grupės galutines rekomendacijas ir 2010 m. kovo 29 d. išvadas dėl veiksmingesnės Europos maisto produktų tiekimo grandinės,
 - atsižvelgdamas į Eurostato duomenis dėl žemės ūkio gamybos priemonių kainų indeksavimo (gamybos išlaidos) ir žemės produktų kainų indeksavimo (pardavimo kainos) ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2008 m. vasario 19 d. pareiškimą dėl būtinybės ištirti ir ištaisyti Europos Sąjungoje veikiančių stambių prekybos centrų piktnaudžiavimą savo galiomis ⁽³⁾ ir į savo 2009 m. kovo 26 d. rezoliuciją dėl maisto produktų kainų Europoje ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. Jungtinio tyrimų centro ataskaitą „Nedidelių sąnaudų ūkininkavimo sistemos: galimybė vystyti tvarų žemės ūkį“ ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į specialiojo Jungtinių Tautų pranešėjo teisės į maistą klausimais pranešimą „Žemės ūkio verslas ir teisė į maistą“,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi Komisijos komunikate „Veiksmingesnė Europos maisto produktų tiekimo grandinė“ (COM(2009)0591) nurodyti dideli derybinės galios skirtumai, nulemiantys nesąžiningą verslo praktiką, įskaitant pavėluotus mokėjimus, vienašališkus sutarčių sąlygų pakeitimus, nesąžiningas sutarčių sąlygas, prieigos prie rinkos ribojimą ir netolygų pelno maržų pasiskirstymą maisto grandinėje, tiekėjų ar pirkėjų piktnaudžiavimą įtaka rinkoje, pavyzdžiui, karteliniai susitarimai ir perpardavimo kainų palaikymas, taip pat pirkimo aljansai;
- B. kadangi labai didelių mažmenininkų koncentracija Europos Sąjungoje šiuo metu daro neigiamą poveikį gamintojams ir kitiems tiekėjams, nes dėl jos nuolat didėja susitariančiųjų šalių galios skirtumai; kadangi žemės ūkio produktų gamintojai ir perdirbėjai praranda vis daugiau derybinės galios nustatant kainas vertės grandinėje - pradėdant gamybą ir perdirbimą ir baigiant galutiniu vartotoju; kadangi dėl pernelyg didelės koncentracijos nukenčia gaminių įvairovė, kultūros paveldas, prarandamos mažmeninės prekybos ir darbo vietos bei pragyvenimo šaltiniai;
- C. kadangi ūkininkų pajamų problema toliau gilėja ir vartotojų už produktus mokama kaina neatsispindi ūkininkams sumokamoje kainoje už jų produkciją, dėl to ūkininkai neturi galimybių investuoti ir diegti naujoves, tai gali nulemti daugumos ūkininkų sprendimą palikti žemės ūkį;
- D. kadangi dėl derybinės galios praradimo, gamybos sąnaudų padidėjimo ir nesant galimybei šias sąnaudas kompensuoti maisto platinimo grandinėje kyla pavojus žemės ūkio bendrovių išlikimui, todėl mažėja ilgalaikis gamybinis pajėgumas valstybėse narėse ir gilėja jų priklausomybė nuo išorės rinkų;
- E. kadangi darnūs prekybos santykiai ne tik pagerintų maisto produktų tiekimo grandinės veiksmingumą, bet taip pat būtų naudingi ūkininkams dėl padidėjusios konkurencijos ir galiausiai būtų naudingi ir vartotojams;

⁽¹⁾ OL C 210, 2010 8 3, p. 4

⁽²⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/statistics/search_database.

⁽³⁾ OL C 184 E, 2009 8 6, p. 23.

⁽⁴⁾ OL C 117 E, 2010 5 6, p. 180.

⁽⁵⁾ http://agrienv.jrc.ec.europa.eu/publications/pdfs/LIFS_final.pdf

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

- F. kadangi pastaruoju metu svyruojant maisto ir pagrindinių prekių kainoms kilo didžiulis susirūpinimas dėl Europos ir pasaulinių maisto tiekimo grandinių veikimo, atsirado daugiau netikrumo dėl ūkininkų pajamų ir ilgalaikių investicijų;
- G. kadangi net vartotojams nenaudingos žemos supirkimo kainos dėl vis silpnėjančios ūkininkų derybinės galios maisto grandinėje, ypač turint mintyje kokybės reikalavimus, darbo teisę, aplinkos apsaugos ir gyvūnų gerovės standartus, kurių privalo laikytis Europos ūkininkai, ir kurie dažnai kitaip taikomi importuojamai žemės ūkio produkcijai;
- H. kadangi kai kurių valstybių narių konkurencijos tarnybos nustatė keturias pagrindines sritis, kuriose disbalansas maisto tiekimo grandinėje yra itin akivaizdus: vienašališkas sutarčių sąlygų primetimas, nuolaidų taikymo tvarka, baudos ir mokėjimo sąlygos;
1. pabrėžia, kad disbalanso maisto platinimo grandinėje problema svarbi Europos mastu ir jai spręsti reikia rasti konkrečių Europos lygmens priemonių, turint mintyje strateginę žemės ūkio maisto produktų svarbą Europos Sąjungai; pabrėžia, kad užimtumas maisto produktų tiekimo grandinėje, žemės ūkyje, žemės ūkio maisto produktų pramonėje ir platinimo sferoje sudaro 7 proc. viso ES užimtumo ir jo vertė yra 1 400 mlrd. EUR per metus - šis skaičius didesnis nei bet kurio kito gamybos sektoriaus ES –ir kad 25-iose ES valstybėse narėse žemės ūkio pridėtinės vertės dalis, kurią sukuria maisto tiekimo grandinė, sumažėjo nuo 31 proc. (1995 m.) iki 24 proc. (2005 m.);
 2. atkreipia dėmesį į nuolatinį veiksmingesnės maisto produktų tiekimo grandinės aukšto lygio forumo, ypač į „verslas verslui“ platformos darbą; ragina, kad Europos Parlamentas būtų oficialiai ir reguliariai informuojamas apie darbo eigą ir priimtus sprendimus;
 3. remia aukšto lygio forumo dėl veiksmingesnės Europos maisto produktų tiekimo grandinės ekspertų grupės verslo įmonių sutarčių sudarymo praktikos klausimais kokybišką darbą, ypač siekiant apibrėžti, išvardyti ir įvertinti tai, kas yra akivaizdžiai nesąžininga komercinė praktika, remiantis duomenimis ir konkrečiais pavyzdžiais; ragina aktyviai remti iniciatyvas, skirtas skatinti šalių dialogą šiuo klausimu; teigiamai vertina tai, kad suinteresuotos šalys patvirtino geros praktikos valdymo principus, pateiktus 2011 m. lapkričio 29 d. vykusiam aukšto lygio forumui, ir ragina imtis įgyvendinimo priemonių;
 4. ragina Komisiją prireikus teikti pasiūlymus dėl tvirtų ES teisės aktų siekiant neiškraipant tinkamo rinkų veikimo užtikrinti sąžiningus ir skaidrius maisto produktų gamintojų, tiekėjų, perdirbėjų ir platintojų santykius ir tinkamai įgyvendinti jau galiojančias taisyklės, ypač todėl, kad iš naujausių Eurostato žemės ūkio pajamų duomenų matyti, jog nuo 2009 m. ūkių pajamos ES sumažėjo 11,6 proc., o 2000–2010 m. bendros ES ūkininkų gamybos medžiagų sąnaudos vidutiniškai padidėjo 40 proc.;
 5. ragina Komisiją ir valstybes nares toliau nedelsiant spręsti neteisingo pelno paskirstymo maisto tiekimo grandinėje problemą, ypač atsižvelgiant į siekį užtikrinti ūkininkams tinkamas pajamas; pripažįsta, kad norint skatinti tvarias gamybos sistemas, reikia atlyginti ūkininkams už jų investicijas į šias sritis ir jose įvykdytus išpareigojimus; pabrėžia, kad vietoj galios santykių turi atsirasti bendradarbiavimo ryšiai;
 6. Pabrėžia, kad žemės ūkio politika turi suteikti smulkiems ir vidutiniams ūkiams, įskaitant šeimos ūkius, galimybes uždirbti tinkamas pajamas, gaminti pakankamą atitinkamos kokybės maisto kiekį prieinamomis kainomis, kurti darbo vietas, skatinti kaimo plėtrą ir užtikrinti aplinkos apsaugą ir tvarumą;
 7. tvirtina, kad valstybės narės turėtų aktyviai remti esamus ir steigti naujus konsultacijų forumus, kuriuose būtų tinkamai atstovaujama maisto produktų tiekimo grandinės dalyviams, kad būtų skatinamas dialogas ir nustatomos gairės siekiant užtikrinti teisingesnius ir geriau subalansuotus santykius; pabrėžia, jog tokios oficialios konsultacijos padeda apsaugoti gamintojus ir tiekėjus ir užkirsti kelią represinėms priemonėms platinimo sektoriuje;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

8. ragina nacionalines ir Europos konkurencijos tarnybas ir kitas gamybos ir prekybos veiklą reglamentuojančias institucijas imtis veiksmų prieš dominuojančių didmenininkų ir mažmenininkų piktnaudžiavimą pirkėjo įtaka, dėl kurio ūkininkai sistemingai stumiami į itin nepalankią derybinę padėtį;

9. tvirtai ragina parengti aiškia, tikslią ir objektyvią piktybinių ir nesąžiningų veiksmų apibrėžtį, taip pat nustatyti glaustesnes sąvokų apibrėžtis ir aiškesnes ribas vadovaujantis įgaliojimais, suteiktais Komisijai Europos Parlamento rezoliucijoje dėl veiksmingesnės ir sąžiningesnės mažmeninės prekybos rinkos, kad tokiems veiksams būtų taikomos konkrečios taisyklės, priežiūra ir objektyvios sankcijos;

10. atkreipia dėmesį į toliau pateikiamą neišsamų sąrašą veiklos, dėl kurios gamintojai išreiškė susirūpinimą turėdami mintyje maisto produktų tiekimo grandinės veiksmingumą:

I) Prieigos galimybė mažmenininkams:

- i) išankstiniai mokėjimai kaip sąlyga pradėti derybas
- ii) įtraukimo į sąrašą mokesčiai
- iii) patekimo į rinką mokesčiai
- iv) vietos lentynose kainų nustatymas
- v) reklaminių akcijų nustatymas
- vi) mokėjimų vėlavimas
- vii) kainų nustatymas
- viii) didžiausią palankumą turinčio kliento sąlyga

II) Neteisingos sutartimis numatomos sąlygos arba vienašalis sutarčių sąlygų keitimas:

- i) vienašalis sutarčių sąlygų keitimas ir jų keitimas atgaline data
- ii) vienašalis sutarties nutraukimas
- iii) išimtinių teisių sąlygos ir mokesčiai
- iv) privalomos įmokos taikymas privatiems prekių ženklams
- v) standartinių pavyzdinių sutarčių naudojimas
- vi) represiniai veiksmai
- vii) sutartyse neįrašyti susitarimai
- viii) pelno maržos atgavimas
- ix) svarbiausios nuolaidos
- x) mokėjimų vėlavimas
- xi) atliekų perdirbimo arba šalinimo mokesčio įvedimas
- xii) grupinis pirkimas ir bendros derybos
- xiii) atvirkštiniai aukcionai
- xiv) nerealistiški pristatymo terminai

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

- xv) reikalavimas naudoti (konkretaus) tiekėjo pakuotę ar pakavimo medžiagą
 - xvi) reikalavimas naudotis (konkrečiu) logistikos centru ar veiklos vykdytoju
 - xvii) (anksčiau nesutartų) reklaminių akcijų sąnaudų apmokėjimas
 - xviii) produkto, kurio pardavimą ketinama skatinti, pernelyg didelio kiekio užsakymas
 - xix) mokestis už nepakankamą parduotą kiekį
 - xx) iš tiekėjų reikalaujama papildoma nuolaida už didesnę nei numatyta parduotą kiekį
 - xxi) vienašališkas produktų pašalinimas iš lentynų
 - xxii) besąlyginis (neparduotų) prekių grąžinimas
 - xxiii) tiekėjams taikomas reikalavimas apmokėti už produktų sumažėjimą ar jų vagystę
 - xxiv) tiekėjams taikomas reikalavimas apmokėti nepagrįstas sąnaudas, susijusias su vartotojų skundais;
11. ragina sukurti sistemą, skirtą šiai praktikai efektyviai kontroliuoti, pirmiausia pradėjus viso sektoriaus tyrimą, taikant administracines ar teismines priemones, po to įvedus vertinimo ir stebėsenos sistemą, kurią taikytų valstybės narės ir koordinuotų Komisija, kartu su atgrasomosiomis sankcijomis, kurios būtų veiksmingai ir laiku taikomos;
12. turėdamas mintyje sutarčių sąlygų ir piktybinės komercinės praktikos klausimą, ragina pradėti taikyti geresnes priemones, kuriomis, atsižvelgiant į Pavėluotų mokėjimų direktyvą, būtų užtikrinama, kad mokėjimai būtų atliekami laiku, ir nustatyti naujas priemones siekiant kiek galima labiau sumažinti ir Europos lygmeniu suvienodinti laikotarpį nuo pristatymo iki faktiškai tiekėjų gauto atsiskaitymo; šiomis aplinkybėmis pabrėžia, kad reikia skubiai išspręsti konkrečias problemas, su kuriomis susiduria greitai gendančių produktų, kurių galiojimo terminas yra trumpas, gamintojai, turintys didelių problemų dėl pinigų srautų;
13. atkreipia dėmesį į Komisijos pasiūlymų dėl BŽŪP reformos projekte pateikiamas priemones, kuriomis siekiama stiprinti ūkininkų padėtį maisto produktų tiekimo grandinėje remiant gamintojų organizacijas ir tarpšakines organizacijas bei skatinant trumpas gamintojų ir vartotojų grandines, pvz., vietinių produktų rinkas; mano, kad ūkininkų padėties stiprinimas užtikrinant geresnę vidinę organizaciją ir profesionalesnį požiūrį padės jiems gauti teisingesnę pridėtinės vertės dalį;
14. pritaria Komisijos rekomendacijai dėl valstybių narių bendradarbiavimo keičiantis geriausia informavimo apie sutarčių sudarymo praktiką ir standartinių sutarčių rinkinių rengimo patirtimi;
15. ragina Komisiją patobulinti Europos kainų stebėjimo priemonę ir sukurti vartotojui patogią, skaidrią ir daugiakalbę sąsają, kuri leistų vartotojams ir suinteresuotosioms šalims palyginti pagrindinių maisto produktų kainas kiekviename maisto produktų tiekimo grandinės etape tam tikroje valstybėje narėje ir tarp skirtingų valstybių narių ir kurioje būtų atsižvelgiama į pragyvenimo išlaidų skirtumus valstybėse narėse;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

16. ragina Komisiją paaiškinti, kaip žemės ūkio srityje taikomos konkurencijos taisyklės, kad ūkininkai ir jų tarpšakinės organizacijos turėtų priemonių, kurios padėtų pagerinti jų derybinę poziciją; ragina įvertinti esamą ES konkurencijos teisę ir atlikti jos pakeitimus siekiant užtikrinti, kad būtų labiau atsižvelgiama į neigiamą vertikalios koncentracijos poveikį visai maisto produktų tiekimo grandinei, o ne tik būtų skiriamas dėmesys atitinkamai įvairių įmonių padėčiai rinkoje ir konkurencijos iškraipymui, remiantis vien tik jos žalingu poveikiu vartotojams;

17. ragina Komisiją geriau koordinuoti įvairių savo tarnybų veiklą, kad būtų galima veiksmingiau stebėti kainas maisto produktų grandinėje ir veiksmingiau stebėti mažmeninės prekybos dinamiką ir atitinkamą užimamą rinkos dalį visoje ES; ragina įsteigti nepriklausomą prekybos maisto produktais ombudsmeno, kuris palaikytų ryšius su atitinkamomis prekybos ir konkurencijos institucijomis ir nacionaliniais prekybos maisto produktais ombudsmenais visose valstybėse narėse, kad būtų koordinuojama veikla ir dalijamasi informacija, pareigybe; be to, mano, jog Europos ombudsmenas ir skirtingi nacionaliniai ombudsmenai turėtų būti atsakingi už tai, kad būtų užtikrintas atitinkamų galiojančių teisės aktų laikymasis ir būtų laiku pateikiamos rekomendacijos dėl tinkamų sankcijų;

18. ragina Komisiją atlikti išsamų tyrimą dėl 27 nacionalinių konkurencijos institucijų požiūrių ir politikos skirtumų ir paskatinti parengti sprendimus, kurie apimtų visus maisto gamybos grandinės partnerius ir užkirstų kelią vienos ar kelių gamybos žaliavų arba parduotos produkcijos grandinės dalių dominuojančiai padėčiai, dėl kurios dažniausiai nukenčia žemės ūkio gamintojai;

19. mano, kad reikėtų teikti pirmenybę ES masto informavimo kampanijai, kurios metu ūkininkai būtų supažindinami su jų sutartinėmis teisėmis ir su dažniausiai pasitaikančiais neteisėto ir nesąžiningo elgesio ir piktnaudžiavimo sudarant sutartis ir vykdant komercinę veiklą atvejais, taip pat su priemonėmis, kuriomis jie gali naudotis norėdami pranešti apie piktnaudžiavimo atvejus;

20. mano, jog disbalanso maisto produktų platinimo grandinėje problemą galima išspręsti savireguliacijos priemonėmis, tačiau tam taip pat reikia reguliavimo ir konkurencijos teisės pakeitimų; pabrėžia, kad valstybės narės, bendradarbiaudamos su visomis suinteresuotosiomis šalimis, įtraukdamos gamintojus, pramonės subjektus, tiekėjus, mažmenininkus ir vartotojų atstovus ir geriausiai pasinaudodama esama sinergija, turėtų skatinti kurti geriausią praktiką ir (arba) elgesio kodeksus;

21. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

Europos Sąjungos kosmoso strategija

P7_TA(2012)0013

2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl piliečiams naudingos Europos Sąjungos kosmoso strategijos (2011/2148(INI))

(2013/C 227 E/04)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo XIX antraštinės dalies 189 straipsnį dėl tyrimų politikos ir technologinės plėtros bei kosmoso politikos, kuriame visų pirma minima, kad reikia parengti Europos kosmoso politiką siekiant paskatinti mokslinę ir techninę pažangą, pramonės konkurencingumą ir ES politikos kryptių įgyvendinimą,

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 16 d. rezoliuciją dėl strategijos „Europa 2020“ ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos 2010 m. spalio 28 d. komunikatą „Integruota globalizacijos eros pramonės politika. Didžiausias dėmesys – konkurencingumui ir tvarumui“ (COM(2010)0614),
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. kovo 9 d. rezoliuciją dėl globalizacijos erai pritaikytos pramonės politikos ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 4 d. Komisijos komunikatą „Piliečiams naudingos Europos Sąjungos kosmoso strategijos rengimas“ (COM(2011)0152),
- atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 31 d. Tarybos išvadas „Piliečiams naudingos Europos Sąjungos kosmoso strategijos rengimas“,
- atsižvelgdamas į 2003 m. lapkričio 11 d. baltąją knygą „Kosmosas: nauja Europos siena besiplečiančioje ES – veiksmų planas Europos kosmoso politikai įgyvendinti“ (COM(2003)0673),
- atsižvelgdamas į 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos sprendimą 2004/578/EB dėl Europos bendrijos ir Europos kosmoso agentūros pamatinio susitarimo sudarymo ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą „Europos palydovinės radijo navigacijos programų laikotarpio vidurio peržiūra“ (COM(2011)0005),
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. birželio 8 d. rezoliuciją dėl Europos palydovinės navigacijos programų laikotarpio vidurio peržiūros: įgyvendinimo vertinimas, būsimi iššūkiai ir finansavimo perspektyvos ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. birželio 20 d. rezoliuciją dėl Europos palydovinės radijo navigacijos programos (GALILEO) finansavimo pagal 2006 m. gegužės 17 d. tarpinstitucinį susitarimą ir pagal 2007–2013 m. daugiamečę finansinę struktūrą ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 29 d. Komisijos komunikatą „Strategijos „Europa 2020“ biudžetas“ (COM(2011)0500),
- atsižvelgdamas į Reglamentą (EB) Nr. 683/2008 dėl tolesnio Europos palydovinės navigacijos programų (EGNOS ir GALILEO) įgyvendinimo ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Pasaulinė aplinkos ir saugumo stebėsenos sistema (GMES). Mums rūpi saugesnė planeta“ (COM(2008)0748),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Pasaulinė aplinkos ir saugumo stebėsenos sistema (GMES). Su kosmine infrastruktūra susiję nauji uždaviniai ir tolesni veiksmai“ (COM(2009)0589),
- atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo 22 d. reglamentą (ES) Nr. 911/2010 dėl Europos Žemės stebėsenos programos (GMES) ir jos pradinės veiklos (2011–2013 m.) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OL C 236 E, 2011 8 12, p. 57.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0093.

⁽³⁾ OL L 261, 2004 8 6, p. 63.

⁽⁴⁾ P7_TA(2011)0265.

⁽⁵⁾ OL C 146 E, 2008 6 12, p. 226.

⁽⁶⁾ OL L 196, 2008 7 24, p. 1.

⁽⁷⁾ OL L 276, 2010 10 20, p. 1.

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į reglamentą (ES) Nr. 912/2010, kuriuo įsteigiama Europos GNSS agentūra ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Pasaulinės navigacijos palydovų sistemos (GNSS) taikymo veiksmų planas“ (COM(2010)0308),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą ir Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto bei Transporto ir turizmo komiteto nuomones (A7-0431/2011),
- A. kadangi SESV 189 straipsnis suteikia ES aiškų vaidmenį kosmoso politikos plėtrai rengiant Europos kosmoso politiką siekiant skatinti mokslinę ir techninę pažangą, pramonės konkurencingumą ir įgyvendinti savo politiką;
- B. kadangi kosmoso politika yra pagrindinis strategijos „Europa 2020“ elementas ir viena sudedamųjų pavyzdinės iniciatyvos dėl pramonės politikos dalių;
- C. kadangi palydovinių ryšių paslaugomis jau naudojasi ES vyriausybės ir piliečiai;
- D. kadangi ji remia pažangią, tvarią ir integracinę ekonomiką kurdama aukštos kvalifikacijos darbo vietas, siūlydama verslo galimybes, skatinti naujoves ir gerindama gerovę ir piliečių saugumą;
- E. kadangi kosmosas Europai turi strateginę reikšmę ir yra vienas iš svarbiausių dalykų norint nepriklausomai priimti sprendimus ir imtis veiksmų;
- F. kadangi Europos kosmoso pramonės sukurta konsoliduota apyvarta sudaro 5,4 mlrd. eurų ir joje dirba daugiau nei 31 000 aukštos kvalifikacijos darbuotojų;
- G. kadangi norint išlaikyti patikimą Europos kosmoso pramonę vienas iš būtinų aspektų yra Europos palydovinių ryšių sektorius, nes daugiau kaip pusė šios Europos pramonės apyvartos gaunama gaminant ar paleidžiant telekomunikacijų palydovus;
- H. kadangi Europos Parlamentas nuolatos visapusiškai rėmė Europos Pasaulinės navigacijos palydovų sistemą (GNSS), įgyvendinamą pagal GALILEO ir EGNOS programas, kuria siekiama pagerinti kasdienį Europos piliečių gyvenimą, užtikrinti Europos autonomiškumą ir nepriklausomumą ir užimti didelę pasaulio pažangiųjų technologijų rinkos, priklausančios nuo palydovinės navigacijos, dalį;
- I. kadangi šiuo metu ES priklauso nuo JAV pasaulinės padėties nustatymo sistemos (GPS), šia sistema paremtos veiklos vertė sudaro apytiksliai 7 proc. bendrojo vidaus produkto ir kadangi GALILEO, palyginti su Amerikos GPS, turėtų teikti aiškių pranašumų, kaip, pvz., pagerintas tikslumas, patikimumas pasaulio mastu, atpažinimas ir paslaugos teikimo užtikrinimas, taip pat Sąjungai suteiktų strateginę autonomiją; atsižvelgiant į tai kokia svarbi GALILEO gali būti siekiant padidinti Europos konkurencingumą ir pagerinti daugelio paslaugų kokybę;
- J. kadangi dėl padidėjusių programos sąnaudų, be kita ko, kilusių dėl netikslių išlaidų prognozių ir išlaidų valdymo strategijų, iš dabartinio biudžeto bus galima finansuoti tik pradinio operacinio pajėgumo (POP) įgyvendinimą;
- K. kadangi Komisija pateikė pasiūlymą dėl GALILEO finansavimo iš 2014–2020 m. daugiamečių finansinės programos, bet kadangi programa nenumato lėšų GMES, todėl ateityje šios programos išlikimui gresia pavojus;

⁽¹⁾ OL L 276, 2010 10 20, p. 11.

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

- L. kadangi prieš priimant sprendimą dėl įsipareigojimo kitoje daugiametėje finansinėje programoje skirti lėšų iš ES biudžeto Komisija turi pateikti aiškų ir išsamų abiejų programų – GALILEO ir GMES – visų galimų techninių pasirinkimo galimybių ir susijusių išlaidų ir naudos įvertinimą;
- M. kadangi GMES yra Europos pavyzdinė programa, skirta tarnauti Europos piliečiams, teikiant geografinę informaciją padėti viešosioms institucijoms įgyvendinant jų vykdomą politiką, įskaitant aplinkosaugos valdymą, rizikos valdymą bei piliečių apsaugą; kadangi programa GMES turi užtikrinti nuolatinės informavimo apie aplinką ir saugumą paslaugas, teikiamas naudojantis ilgalaike kosmoso ir in situ stebėjimo infrastruktūra ir kuo geriau panaudojant Europoje esančius išteklius;
- N. kadangi nuolatinis pramonės konkurencingumas, paremtas ambicinga mokslinių tyrimų ir plėtros programa bei papildoma veikla – kosmoso erdvės tyrimais, kosmoso infrastruktūros apsauga ir tarptautiniu bendradarbiavimu, yra pagrindiniai aspektai norint užtikrinti sėkmingą kosmoso politiką;
- O. kadangi, kaip pabrėžia Europos Komisija, turi būti užtikrinta nepriklausoma galimybė naudotis kosmosu, kad būtų galima pasiekti Europos kosmoso politikos tikslus;
- P. kadangi praktinės pramonės žinios Europoje yra ypač svarbios sėkmingai kosmoso politikai, o Europos integracijos ir konkurencingumo programos vaidina lemiamą vaidmenį;

Europos kosmoso strategijos tikslai

1. pritaria Komisijos komunikatui „Piliečiams naudingos Europos Sąjungos kosmoso strategijos rengimas“ kaip pirmam žingsniui į visapusišką Piliečiams naudingą Europos Sąjungos kosmoso strategiją, kuri tarnauja jos piliečių, politikos bei diplomatijos interesams; mano, kad Europos Sąjunga turėtų sutelkti pastangas kuriant vartotojams skirtas paslaugas, naudingas piliečiams, o taip pat siekti tobulinti politiką ir jos įgyvendinimą; mano, kad atitinkamas tokių kosminės erdvės programų kaip Galileo ir GMES naudojimas smarkiai sumažintų sąnaudas suinteresuotuose sektoriuose ir atneštų naudos regionams bei vietos bendruomenėms;
2. mano, kad svarbu, jog kosmoso politika būtų reali politika, kuria siekiama pagerinti kasdienį Europos piliečių gyvenimą, sudaryti sąlygas naujam ekonomikos augimui, skatinti visapusiškai naudotis inovacijų galimybėmis ir remti pasaulinio lygio mokslo pažangą; pabrėžia, kad kosmoso sprendimai, grindžiami naujausiomis technologijomis ir konkurencinga Europos pramonės baze yra būtini norint įveikti svarbius šiandienos visuomenės iššūkius, pvz., gaivalines nelaimes, stebėti išteklius ir klimatą, plėtoti telekomunikacijų sektorių ir skatinti kurti taikomąsias programas klimato kaitos, žemės panaudojimo planavimo, aplinkosaugos valdymo, žemės ūkio, jūrų saugumo, žuvininkystės ir transporto srityse;
3. pažymi, kokį svarbų vaidmenį palydoviniai tinklai atlieka siekiant, kad iki 2013 m. visą ES teritoriją aprėptų plačiajuostis internetas ir taip būtų pasiekti ES skaitmeninės darbotvarkės tikslai;
4. palankiai vertina Komisijos ketinimą nustatyti kosmoso pramonės politiką, kuri atitiktų specifinius kiekvieno sektoriaus dalies poreikius; pabrėžia, kad šią politiką reikėtų suderinti ne tik su EKA ir valstybėmis narėmis, bet ir su Europos Parlamentu;
5. mano, kad Europos Sąjunga yra atsakinga už koordinavimą ir nacionalinių kosmoso politikų ir programų stiprinimą siekiant nustatyti nuoseklų Europos požiūrį į bendradarbiavimą su visais suinteresuotaisiais subjektais; pabrėžia, kad tokiu požiūriu reikėtų siekti sukurti tvirtą, konkurencingą ir nepriklausomą Europos pramonę pagrindą bei suvienyti Europos pramonės politiką, kuri vidutinės bei ilgalaikės trukmės laikotarpiu gali numanyti, vystyti, paleisti, valdyti ir išnaudoti kosminės erdvės sistemas, įskaitant finansinius bei teisinius mechanizmus;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

6. pritaria strategijos tikslams, skirtiems stiprinti paramą Europos kosminės infrastruktūrai ir moksliniams tyrimams, padidinti Europos pramoninio pagrindo technologinę nepriklausomybę, skatinti vaisingą bendradarbiavimą kosminės erdvės sektoriuje bei kitose pramonės šakose ir skatinti inovacijas kaip Europos konkurencingumo variklį;

7. tačiau pažymi, kad prioritetiniai veiksmai yra nustatyti Komisijos komunikate, bet lieka iš dalies neaiškūs; pabrėžia, kad jie turėtų būti patikslinti ir apimti visų techninių galimybių įvertinimą bei su tuo susijusias sąnaudas ir pranašumus bei socialinį poveikį, įskaitant galimą poveikį Europos Sąjungos pramoniniam pagrindui ir Europos pramonės politikai; atkreipia dėmesį, kad Europos kosmoso programoje reikia susitelkti ties sritims, teikiančioms pridėtinę vertę Europai ir reikėtų stengtis, kad pastangos nebūtų išsklaidytos bei nesidubliuotų su Europos kosmoso agentūros (EKA) vykdoma veikla;

8. pabrėžia, kad reikia aiškaus valdymo kosmoso politikos srityje, kuo geriau išnaudojant turimus Europoje įgūdžius su veiksmingais priežiūros ir koordinavimo mechanizmais, siekiant suderinti prioritetus ir išteklius, gaunamus iš nacionalinių fondų bei Europos Sąjungos, EKA ir kitų Europos kosmoso agentūrų bei ES svarbių agentūrų ir užtikrinti tinkamą tokių išteklių valdymą;

9. pažymi, kad septynios Kosmoso reikalų tarybos iki šiol pateikė tik vieną atsitiktinę užuominą į Europos transporto sektorių, o kosmoso politikos reikšmė transporto sektoriui nebuvo pakankamai detaliai apsvaistyta vykdant Kosmoso tarybos diskusijas, kaip matyti iš posėdžių rezultatų;

10. pabrėžia poreikį geriau suprasti gyvybiškai svarbių sektorių priklausomybę nuo kosmoso bei ragina valstybes nares ir Komisiją didinti informuotumą apie kosmoso svarbą;

11. primena, kad transporto sektorius vaidina pagrindinį vaidmenį įgyvendinant plano „ES 20–20–20“ anglies dioksido išmetimo mažinimo bei energijos suvartojimo mažinimo tikslus ir strategijos „Europa 2020“ tikslus, o tvaraus augimo negalima pasiekti be veiksmingo transporto sektoriaus;

12. mano, kad Europos Sąjungos kosmoso strategija yra būtina norint užtikrinti, kad kosminėmis technologijomis bus visapusiškai prisidedama prie saugesnio ir efektyvesnio visų transporto rūšių eismo valdymo bei kontrolės;

13. sutinka su Komisija, kad Europa turi išsaugoti galimybę nepriklausomai naudotis kosmosu, kad būtų galima pasiekti nustatytus kosmoso politikos tikslus ir kad toliau būtų gaunama nauda iš su kosmosu susijusios veiklos; todėl ragina Komisiją pateikti konkrečius pasiūlymus strateginiame paleidimo įrenginių sektoriuje, ypač jiems skiriant daug dėmesio pramonės politikos, susijusios su kosmosu, srityje;

14. pabrėžia ypatingą kosminių aparatų paleidimo svarbą kosmoso politikoje ir tai, kad šioje srityje reikalingas naujas politinis Europos postūmis, nes visame pasaulyje kosminių aparatų paleidimo sektoriaus finansinė padėtis kritinė;

Pavyzdiniai projektai GALILEO ir GMES

15. mano, kad GALILEO yra pavyzdinė Sąjungos programa ir pirmoji civiliniams tikslams skirta pasaulinė palydovinės navigacijos sistema, kuri galėtų padėti užtikrinti Sąjungos nepriklausomybę strateginėje srityje;

16. prašo Komisijos tinkamai papildyti teisinį ir finansinį pagrindą, ypač sudarant 2014–2020 m. finansinę programą, požiūriu į veiksmingą valdymą, GALILEO paslaugas bei taisykles dėl atsakomybės; atsizvelgdamas į tai pabrėžia, kad norint paleisti GALILEO ir būti pasiruošusiems visapusiškam jo panaudojimui, būtina:

— apibrėžti būsimos GALILEO veiklos valdymo principus,

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

— iš esmės racionalizuoti programos organizacinę struktūrą;

17. mano, kad pradinio operacinio pajėgumo teikti pradines paslaugas įgyvendinimas turi būti baigtas vėliausiai iki 2014 m. siekiant užtikrinti, kad GALILEO imtuvų gamintojams tikrai taptų antrąja pagrindine GNSS; palankiai vertina dviejų patvirtintų operacinių palydovų paleidimą į orbitą 2011 m. spalio 21 d. iš Europos kosmodromo Kuru;

18. yra įsitikinęs, kad tikslas pasiekti visišką operacinį pajėgumą (VOP), paremtą 27 palydovų sistema ir tinkamu atsarginių palydovų skaičiumi bei tinkama antžemine infrastruktūra, yra būtina sąlyga norint pasiekti GALILEO pridėtinę vertę atpažinimo, didelio tikslumo ir nenutrūkstamo paslaugų teikimo požiūriu, taigi, gauti ekonominės ir visuomeninės naudos; baiminasi, kad GALILEO neprarastų savo pranašumo, jei sistema nebus visiškai sukomplektuota laiku ir jei jo paslaugų pateikimas į tarptautines rinkas nebus atliktas tinkamai; mano, kad, siekiant įtikinti naudotojus ir investuotojus dėl ilgalaikio Europos Sąjungos išipareigojimo, visos Europos institucijos turi aiškiai ir nedviprasmiškai remti visiško operacinio pajėgumo įgyvendinimą;

19. mano, kad finansinis planas, kuris turi būti priimtas dėl GALILEO, turės būti sudarytas taip, kad būtų galima užtikrinti ilgalaikius ir tęstinius išipareigojimus, įskaitant veiklos, priežiūros ir pakeitimų sąnaudas;

20. primygtinai ragina Komisiją ir Europos GNSS agentūrą daugiau stengtis informuoti potencialius vartotojus ir investuotojus apie GNSS, remti naudojant GNSS teikiamas paslaugas ir nustatyti šių paslaugų paklausą Europoje;

21. yra tvirtai įsitikinęs, kad papildomas GNSS finansavimas gali būti užtikrintas tik jei būtų gerokai pagerintas sprendimus priimančių asmenų ir platesnės visuomenės informuotumas apie GNSS teikiamą naudą ES ekonomikai ir visuomenei; sveikina konkrečias iniciatyvas, tokias kaip idėjų konkursą „Galileo Masters“;

22. primena, kad EGNOS yra reali ir veikianti programa; mano, kad būtina visapusiškai pasinaudoti šia programa ir konkrečiai išnaudoti jos funkcijas; atkreipia dėmesį, jog siekiant įtvirtinti bendrąją rinką svarbu, kad EGNOS sistema aprėptų visą ES ir pabrėžia, kad tą sistemą reikia plėsti į pietų, rytų ir pietryčių Europą, Viduržemio jūros regioną, Afriką ir Arktiką;

23. pabrėžia, kad GALILEO ir EGNOS sistemos padeda kurti Bendrą Europos dangų ir vystyti saugų bei ekonomiškai efektyvų oro eismo valdymą Europoje, todėl ragina nustatyti ambicingą ir griežtą grafiką, kartu užtikrinant stabilų mokslinių tyrimų ir inovacijų finansavimą, kuris sudarys sąlygas technologinei pažangai ir pramonės pajėgumų augimui, taip pat skatina sudaryti palankesnes sąlygas MVĮ gauti finansavimą, siekiant įgyvendinti abi programas, kurios yra išankstinė sąlyga tam, kad būtų laiku sukurtas Bendras Europos dangus – būtinas strateginės reikšmės žingsnis plėtojant Europos integraciją ir stiprinant Europos bendrąją rinką;

24. mano, kad veiksmai, kuriais siekiama skatinti EGNOS ir GALILEO sistemų naudojimą civilinėje aviacijoje, strategiškai būtini siekiant įgyvendinti SESAR projektą, ypač panaudoti jį plėtojant nusileidimo procedūras ir mažuose oro uostuose;

25. ragina valstybes nares patvirtinti savo išipareigojimus, susijusius su ES kosmoso projektais, pvz., SESAR, kurie bus labai svarbūs augimo ir darbo vietų įvairiuose sektoriuose požiūriu;

26. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti finansavimo skaidrumą bei ryšį tarp karinių ir civilinių kosmoso panaudojimo strategijų;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

27. pabrėžia, kad GALILEO ir EGNOS sistemos yra būtinos veiksmingo ir aplinkos požiūriu tvaraus kelių eismo valdymo, kelių mokesčių surinkimo sistemų, eCall bei padėties nustatymo realiuoju laiku sistemų požiūriu, taip pat norint ateityje taikyti skaitmeninius tachografus;

28. mano, kad pavojingų ir teršiančių krovinių vežimo stebėjimas turėtų būti prioritetas uždavinys naudojant palydovines stebėjimo bei navigacijos sistemas;

29. mano, kad GMES taip pat yra pavyzdinė Europos Sąjungos programa, žemės stebėjimo srityje atliekanti esminį vaidmenį; pabrėžia GMES indėlio, kurį šia programa galima įnešti į strategijos „Europa 2020“ tikslų įgyvendinimą, svarbą remiant augimą ir ekologišką ekonomiką, o taip pat ilgalaikes investicijas į technologijas ir infrastruktūrą; patvirtina GMES, žemės stebėjimo veiklos programos, svarbą, nes ji yra svarbi priemonė kovojant su klimato kaita ir aplinkos nykimu; pažymi, kad GMES, renkant ir nagrinėjant informaciją nacionaliniu, regioniniu ir pasauliniu lygmenimis, suteiks galimybę perduoti tikslus ir naudingus duomenis, reikalingus: atmosferos, jūrų ir sausumos stebėsenos, taip pat civilinės saugos veiklos ir ankstyvo įspėjimo sistemoms, ekstremalių situacijų valdymui ir atliekant gelbėjimo veiksmus, įvykus gaivalinėms nelaimėms ar gamtinėms katastrofoms, jūros ir pakrančių stebėsenai, žemės ūkio vystymui, vandens ir sausumos ir regionų planavimui, taikant naujoviškas naujoviškas aplinkos poveikio ir atskaitos technologijų priemones ir teikiant duomenis apie aplinką, kad būtų galima susieti erdvinius duomenis su duomenimis in situ;

30. primygtinai ragina Komisiją baigti kurti teisinį pagrindą ir pateikti pasiūlymą dėl veiksmingo valdymo skirtinguose šios programos plėtros ir administravimo lygmenyse, pasiremiant ES valstybės institucijų specialistų žiniomis, įskaitant ES agentūras bei privatų sektorių ir šias žinias panaudojant vartotojams skirtų paslaugų kūrimui bei koordinavimui; primygtinai ragina Komisiją ir kitas institucijas įtraukti GMES finansavimą į daugiametę 2014–2020 m. finansinę programą; pakartoja, kad įtraukus GMES finansavimą į daugiametę finansinę programą būtų išvengta investicijų, kurios jau skirtos pagal Europos bendrijos septyntąją bendrąją mokslinių tyrimų, technologijų plėtros ir demonstravimo veiklos programą, netikslingumo; pažymi, kad nesant ilgalaikės ekonominės paramos finansinio plano ligšiolinės investicijos taps beprasmiškos; mano, kad prašant valstybių narių ir toliau dengti išlaidas, skirtas tokios programos įgyvendinimui pradėti ir kasmet palaikyti būtų patirtos didesnės ilgalaikės išlaidos, Europos piliečiams sudarytos nevienodos galimybės gauti atitinkamą informaciją ir naudą, galbūt laikinai sustabdyta ši programa, vėliau nutrauktas duomenų gavimas bei galiausiai atsirastų priklausomybė nuo kosminės erdvės infrastruktūrų, esančių už Europos ribų, todėl su sektoriumi susijusios pramonės šakos atsidurtų pavojingoje ekonominėje padėtyje;

31. pabrėžia, kad GMES išlaidos iki 2013 m. jau padengtos, iš viso 3 mlrd. eurų (2,3 mlrd. eurų suma, skirta palydovams, ir 700 mln. eurų suma, skirta paslaugoms) ir programai vykdyti 2014 – 2020 m. numatoma vidutiniškai per metus išleisti 850 mln. eurų; ragina Komisiją skatinti viešojo ir privataus sektorių partnerystę ir pritraukti daugiau privataus kapitalo lėšų;

32. ragina Komisiją pasiūlyti ilgalaikį valdymo ir finansavimo planą, paremtą visų galimybių analize ir apibrėžti veiklos organizaciją, užtikrinant tinkamą valdymą bei iš tarnybų gaunamų duomenų teikimą, siekiant išsaugoti dabartinę programos sėkmę ir pasiekti tikslo iki 2014 m. turėti visapusiškai veikiančią programą; mano, kad tai reikia susieti su bendra Europos duomenų politika, kad būtų užtikrintas atviras esamų duomenų prieinamumas ir galimybė jais naudotis; mano, kad yra svarbu nustatyti, kokius susitarimus įgyvendinti su nacionalinėmis agentūromis, siekiant geriausiai išnaudoti sistemos sąveiką, tęstinumą ir valdymą; mano, kad būtina užtikrinti ryšius, viena vertus, tarp naudojimo mokslo tikslais ir naudojimo komerciniais tikslais ir, antra vertus, tarp ESA vykdomos veiklos ir paslaugų teikimo, operacijų įgyvendinimo ir sistemos vystymo, o tai reikalauja Europos specifinių struktūrų ir įgūdžių;

33. pripažįsta GMES paslaugų teikiamą socialinę naudą vartotojams, kuriems tęstinumas ir tvarumas labai svarbūs tam, kad jie galėtų geriau pasinaudoti stebėjimo infrastruktūros galimybėmis, kurios siūlomos pagal šią programą;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

Saugi kosmoso erdvė saugumo ir gynybos tikslais

34. pritaria Komisijos diskusijoms dėl GMES programos saugumo elemento stiprinimo sienų stebėjimo, paramos Europos Sąjungos išorės veiksams, jūrų priežiūros srityse, sudėtingais kritinių situacijų atvejais, humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos ir kitose srityse, atsižvelgiant į apdorojamų duomenų išlaptinimą ir į poreikį apsaugoti privatumą bei visas kitas piliečių teises;

35. mano, kad kosmoso politika turėtų apimti ir kritinės Europos kosmoso infrastruktūros saugumo bei saugaus nebeeksploatuojamos įrangos susigrąžinimo politiką; pripažįsta vis didėjančią Europos ekonomikos, politikos ir visuomenės priklausomybę nuo kosmoso infrastruktūros ir pabrėžia, kad kosmoso infrastruktūra (kaip ypač svarbi infrastruktūra) turi lemiamos reikšmės Europos sprendimų priėmimo savarankiskumui stiprinti; mano, kad Europos informuotumo apie padėtį kosmose stebėjimo sistemos sukūrimas (angl. Space Situation Awareness) padėtų apsaugoti svarbiausias Europos kosmoso infrastruktūras nuo erdvėlaivių susidūrimo arba atsitrenkimo į kosmines nuolaužas, arba į arti Žemės skriejančius objektus, pavojaus, o taip pat apsaugotų nuo kosmoso meteorologinių sąlygų keliamos rizikos; mano, kad Europos visiškai naujų programų kūrimas turėtų būti grindžiamas įgūdžiais, gebėjimais ir esama infrastruktūra, kurios pareikalavo kiekvienos valstybės narės investicijų ir šiuo metų trūkstamų pajėgumų plėtojimo;

36. mano, kad visapusiškai naudojantis palydovinėmis ryšių paslaugomis bus tiesiogiai remiamas Europos gamybos pramonės konkurencingumas, puoselėjama Europos pramonės bazė ir padedama siekti šių pagrindinių politikos tikslų:

- pasiekti plačiajuosčio ryšio, įskaitant naujos kartos paslaugas, aprėptį visoje ES teritorijoje, nes palydoviniai tinklai yra būtinas technologijų derinio, reikalingo norint įgyvendinti ES skaitmeninės darbotvarkės tikslus, elementas;
- pasiekti, kad ir sausumos, ir jūros, ir oro transportas būtų tvarus, saugus ir pažangus,
- pasiekti, kad ES kuo daugiau prisidėtų prie bendradarbiavimo su besivystančiomis šalimis programų ir kuo aktyviau siektų Tūkstantmečio vystymosi tikslų,
- užtikrinti pakankamą ES vaidmenį šalinant būsimų nelaimių padarinius ES viduje ir už jos ribų;

Skatinti mokslinius tyrimus ir inovacijas

37. mano, kad Europos Sąjungai reikalingas tvirtas žinių ir technologinis pagrindas, kuris padėtų kaip galima geriau pasinaudoti taikomosiomis kosmoso programomis suteikiant naudos jos piliečiams, jeigu ES nori veikti nepriklausomai ir turėti konkurencingą kosmoso pramonę, sugebančią vienodomis sąlygomis konkuruoti su veikėjais už Europos ribų; pabrėžia, kad teisinis, administracinis ir finansinis pagrindas yra būtinas, norint, kad pramonė investuotų į mokslinius tyrimus ir inovacijas; mano, kad ES turi investuoti siekdama Europai užtikrinti galimybę naudotis kosmoso ir orbitos infrastruktūra;

38. pabrėžia mokslinių tyrimų ir inovacijų strategijos svarbą kosmoso politikos srityje – ja būtų užtikrinama technologijų pažanga, pramonės vystymasis, ES konkurencingumas ir ES būtų kuriamos darbo vietos; mano, kad Europos kosmoso mokslinių tyrimų ir plėtros politika turėtų būti užtikrinamas pakankamai gerai apgalvotų, pakankamai nepriklausomų ir reikalingų technologijų prieinamumas konkurencingomis sąlygomis; ragina Komisiją plėtoti strateginę darbotvarkę siekiant užtikrinti suderinamumą tarp Europos Sąjungos pastangų mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros srityje ir EKA bei valstybių narių dedamų pastangų, skirtų visoms technologijoms, įgūdžiams ir dvejopiems šaltiniams, reikalingiems siekiant konkurencingumo, Europos nepriklausomumo ir galimybės dalyvauti tarptautinėje rinkoje bei siekiant sumažinti Europos programų riziką;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

39. mano, kad būtina sukurti mechanizmus ir programas, skirtas skatinti rinką naudoti taikomas programas ir paslaugas, gautas iš Galileo / EGNOS ir GMES, taip pat telekomunikacijas ir paslaugas, kurios numato bendrą įvairių kosmoso paslaugų panaudojimą, taip veiksmingai atitinkdamos piliečių poreikius;

40. taip pat mano, kad būtina stiprinti Europos nepriklausomumą ir konkurencingumą, kas yra reikalinga, prieinamomis sąlygomis išlaikyti autonomiją patekimo į kosmosą srityje, skatinant Europos paleidimo įrenginių sektoriaus paslaugų naudojimą ir tikrinant veiklos ir pramonės organizavimo reikalingumą palyginti su bendrais reikalavimais; todėl ragina Komisiją pateikti konkrečius pasiūlymus, skirtus strateginei paleidimo įrenginių sektoriaus daliai, inter alia, būtent skiriant šiam sektoriui kosmoso pramonės politikos srityje skiriant ypatingą dėmesį;

41. ragina Komisiją tinkamai laikytis finansinių reikalavimų ir praktikos būsimose mokslinių tyrimų pagrindų programose; mano, kad taikomųjų kosmoso programų, kaip svarbiausių galimybes atveriančių technologijų, moksliniai tyrimai ir technologinė plėtra pirmiausia turėtų būti integruoti į įvairias sektorines mokslinių tyrimų sritis, pvz., klimato kaitą, aplinką, transportą, žemės ūkį ir kt., o ne sudaryti atskirą kosmoso temą;

42. prašo Komisijos bendradarbiaujant su EKA išnagrinėti kosminės erdvės tyrinėjimo galimybes, nurodant galimas išlaidas ir naudą; atsižvelgdamas į tai, mano, kad reikėtų parengti bendrą strategiją kartu su tarptautiniais partneriais per bendradarbiavimo susitarimą, pagrįstą bendru visų dalyvaujančių šalių susitarimu ir pagrįstais įnašais iš Europos Sąjungos;

Tarptautinis bendradarbiavimas

43. pakartoja, kad tarptautinis bendradarbiavimas taikiais tikslais yra pagrindinė Europos Sąjungos vertybė ir jos politikos pagrindas; mano, kad tarptautiniu bendradarbiavimu reikėtų skatinti Europos technologijas, infrastruktūrą ir paslaugas, mokslo, technikos ir pramonės pranašumą, užtikrinti Europos vartotojams optimalią galimybę gauti duomenų, dalintis žiniomis bei kartu kurti taikomas programas, naudingas siekiant išspręsti problemas, su kuriomis šiuo metu susiduria Europa ir visas pasaulis; pažymi, kad kosmoso srityje ES turėtų pirmauti ir atlikti strategiškai svarbų vaidmenį pasaulyje, ypač tarptautinėse derybose, susijusiose su informacijos apie padėtį kosmose sistema (angl. SSA) ir kosmoso tyrinėjimu; pabrėžia, kad pastangos kosmoso politikos srityje gali būti vykdomos efektyviau pasitelkiant pramonės bendradarbiavimą ir dalijimąsi investicijomis, vykdamas tokias pagrindines programas kaip pvz. Tarptautinė kosminė stotis;

44. pabrėžia, kaip svarbu užtikrinti pakankamą ES vaidmenį reaguojant į būsimas nelaimės ES ir už jos ribų;

45. ragina Komisiją parengti tarptautinę bendradarbiavimo strategiją bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis bei EKA, siekiant sustiprinti dialogą kosmoso politikos srityje su strateginiais partneriais (JAV, Rusijos Federacija ir Japonija) bei ištirti galimybes užmegzti panašų dialogą su kitomis stiprėjančiomis valstybėmis, tokiomis kaip Kinija, Indija ir Brazilija;

46. primena politinius sprendimus Europos Sąjungoje priimantiems veikėjams, kad didžioji dalis institucinių rinkų pasaulyje, deja, nėra atviros tarptautinei konkurencijai ir kad numatytas tarptautinis bendradarbiavimas turi būti paremtas sąlygomis, kuriomis būtų suteikiamos galimybės vykdyti sąžiningą prekybą;

47. pabrėžia, kad tarptautinis bendradarbiavimas, nors ir yra siektinas, ypač mokslinių tyrimų srityje turi būti paremtas abipusiškumo ir abipusės naudos principu; apgailestauja, kad mūsų pagrindinių konkurentų kosmoso srityje institucinės rinkos nėra atvertos užsienio pramonei, įskaitant Europos pramonę;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

Europos Sąjungos ir EKA santykiai

48. primena, kad pagal SESV 189 straipsnį – Europos Sąjunga užmezga tinkamus santykius su ESA siekdama apibrėžti abipusę atsakomybę nedubliuojant funkcijų ir investicijų;

49. mano, kad didėjančiai Europos Sąjungos veiklai kosmose reikia naujo santykių su EKA ir nacionalinėmis agentūromis apibrėžimo, atsižvelgiant į tai, kad EKA ir nacionalinių agentūrų išplėtoti techniniai ir programavimo įgūdžiai yra labai svarbūs išlaikant Europos pramonės technologinius pajėgumus ir konkurencingumą aukštame lygyje bei tai, kad Europos Sąjunga turėtų sutelkti dėmesį į jai reikalingų kosmoso sistemų operacijas, jai reikalingų kosmoso sistemų vystymą ir tęstinumą bei tarptautinę rinkos plėtrą bei naudotojų poreikius;

50. ragina Komisiją atlikti savo, kaip politinės lyderės ir priežiūros institucijos vaidmenį organizacijų, kurios veikia jos pavedimu, atžvilgiu;

*

* *

51. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

Maisto švaistymo išvengimas

P7_TA(2012)0014

2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija „Kaip išvengti maisto švaistymo: ES maisto grandinės veiksmingumo gerinimo strategijos“ (2011/2175(INI))

(2013/C 227 E/05)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 ir 192 straipsnius, susijusius su žmonių sveikatos ir aplinkos kokybės išlaikymu, saugojimu ir gerinimu,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 19 m. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/98/EB dėl atliekų, panaikinančią kai kurias direktyvas ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. liepos 6 d. rezoliuciją dėl Komisijos žaliosios knygos dėl biologinių atliekų tvarkymo Europos Sąjungoje ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugsėjo 7 d. rezoliuciją dėl sąžiningų ūkininkų pajamų: veiksmingesnė Europos maisto produktų tiekimo grandinė ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. sausio 18 d. rezoliuciją dėl žemės ūkio pripažinimo strateginiu sektoriumi atsižvelgiant į aprūpinimą maistu ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OL L 312, 2008 11 23, p. 3.

⁽²⁾ OL C 351 E, 2011 12 2, p. 48.

⁽³⁾ OL C 308 E, 2011 10 20, p. 22.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0006.

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2011 m. birželio 23 d. rezoliuciją „BŽŪP artėjant 2020 m. Su aprūpinimu maistu, gamtos ištekliais ir teritorine pusiausvyra susijusių būsimų uždavinių sprendimas“⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. liepos 5 d. rezoliuciją dėl veiksmingesnės ir sąžiningesnės prekybos ir platinimo rinkos⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į Europos Komisijos aplinkos generalinio direktorato 2010 m. paskelbtą parengiamąjį tyrimą dėl maisto atliekų 27 ES valstybėse narėse,
 - atsižvelgdamas į MŽŪO tyrimą (2011) dėl pasaulinių maisto nuostolių ir maisto atliekų,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pranešimą ir Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto bei Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomones (A7–0430/2011),
- A. kadangi kasmet Europoje prarandama vis daugiau (kai kuriais duomenimis, iki 50 proc.) sveiko ir valgomo maisto visoje maisto tiekimo grandinėje, kai kuriais atvejais net maistui pasiekus vartotoją, ir jis virsta atliekomis;
- B. kadangi, Komisijos paskelbto tyrimo duomenimis, 27 valstybėse narėse kasmet susidaro maždaug 89 mln. tonų arba 179 kg maisto atliekų vienam gyventojui (jų kiekiai atskirose šalyse ir sektoriuose labai įvairuoja), ir į šiuos skaičius net neįtrauktos žemės ūkio srityje susidarancios maisto atliekos ar į jūrą grąžintas sužvejojų žuvų kiekis; kadangi, jei nebus imtasi papildomų prevencinių veiksmų ar priemonių, bendras maisto atliekų kiekis iki 2020 m. išaugs iki 126 mln. tonų (40 proc. daugiau);
- C. kadangi Europos Sąjungoje 79 mln. žmonių dar gyvena žemiau skurdo ribos, t. y. daugiau kaip 15 proc. ES piliečių pajamos sudaro mažiau nei 60 proc. jų gyvenamosios šalies vidutinių pajamų; kadangi 16 mln. iš jų yra gavę labdaros įstaigų paramą maisto produktais;
- D. kadangi JT Maisto ir žemės ūkio organizacija (FAO) paskelbė nerimą keliančius duomenis, jog šiuo metu pasaulyje yra 925 mln. asmenų, kuriems gresia mitybos nepakankamumas, ir kadangi dėl šių skaičių Tūkstantmečio vystymosi tikslų, įskaitant tikslą iki 2015 m. perpus sumažinti skurdą ir badą, įgyvendinimo perspektyva dar labiau nutolsta;
- E. kadangi, MŽŪO tyrimų duomenimis, iki 2050 m. pasaulio gyventojų skaičius turėtų išaugti nuo 7 iki 9 mlrd., todėl reikės bent 70 proc. daugiau maisto atsargų;
- F. kadangi grūdų gamyba visame pasaulyje padidėjo nuo 824 mln. tonų 1960 m. iki beveik 2,2 mlrd. tonų 2010 m. ir kasmet jų gamyba išauga 27 mln. tonų; kadangi, jei pasaulinės žemės ūkio gamybos augimo tendencijos išliks tokios pat, iki 2050 m. grūdų gamybos apimtis, palyginti su dabartiniais skaičiais, išaugs tiek, kad bus galima išmaitinti viso pasaulio gyventojus; kadangi tuo pat metu po derliaus nuėmimo patiriami nuostoliai siekia apie 14 proc. visos gamybos ir dar 15 proc. prarandama paskirstymo metu ir patenka į buitines atliekas, bendra pasiūla iki 2050 m. galėtų padidėti trim penktadaliais, jei mes paprasčiausiai liautumėmės švaistyti maistą;

(1) Priimti tekstai: P7_TA(2011)0297.

(2) Priimti tekstai: P7_TA(2011)0307.

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

- G. kadangi kovojant su badu pasaulyje pirmas svarbus žingsnis yra mažinti maisto atliekas, spręsti MŽŪO numatyto paklausos augimo problemas ir gerinti gyventojų mitybos lygį;
- H. kadangi dėl mažesnių maisto atliekų būtų veiksmingiau panaudojama žemė, geriau valdomi vandens ištekliai, būtų daromas teigiamas poveikis visam žemės ūkio sektoriui visame pasaulyje, taip pat skatinama kova su nepakankama mityba besivystančiose šalyse;
- I. kadangi maisto švaistymas sukelia ne tik etinių, ekonominių, socialinių ir mitybos padarinių, bet taip pat padarinių sveikatai ir aplinkai, nes kalnai išmetamo maisto labai prisideda prie visuotinio klimato šilimo, o maistinėse atliekose gaminasi metano dujos, kurios šiltnamio efektą sustiprina 21 kartą labiau nei anglies dioksidas;
- J. kadangi besivystančiose šalyse vartotojai maistą švaisto minimaliai ir kadangi maisto švaistymą šiose šalyse daugiausia sąlygoja finansiniai ir techniniai apribojimai visoje maisto gamybos grandinėje;
- K. kadangi Europoje ir Šiaurės Amerikoje pastaraisiais dešimtmečiais, kai maisto produktų gamyba klesėjo, maisto atliekų klausimas nebuvo politikos prioritetas, todėl maisto tiekimo grandinėje labai padaugėjo maisto atliekų; kadangi Europoje ir Šiaurės Amerikoje maisto atliekos daugiausiai atsiranda mažmeninės prekybos ir vartojimo etapuose, priešingai nei besivystančiame pasaulyje, kur daugiausia nuostolių būna derliaus nuėmimo, perdirbimo ir transporto etapais;
- L. kadangi, remiantis neseniai įvykdytais tyrimais, dėl kiekvieno pagaminto maisto kilogramo į atmosferą išleidžiama 4,5 kg CO₂; kadangi Europoje dėl apytiksliai 89 mln. tonų maisto atliekų pagaminama 170 mln. t. CO₂ ekvivalento per metus, kurios pasiskirsto taip: maisto pramonė – 59 mln. tonų CO₂ ekvivalento per metus, namų ūkio vartojimas – 78 mln. tonų CO₂ ekvivalento per metus, kitos sritys – 33 mln. tonos CO₂ ekvivalento per metus; kadangi 30 proc. maisto, kuris galiausiai nėra suvartojamas, pagaminti reikia sunaudoti 50 proc. daugiau vandens išteklių drėkinimui, o norint pagaminti vieną kilogramą jautienos reikia sunaudoti 5–10 tonų vandens;
- M. kadangi prie aprūpinimui maistu kylančios grėsmės prisideda atvirkštinės turtingiausių pasaulio valstybių problemos, pavyzdžiui, nutukimas, širdies ir kraujagyslių ligos, vėžys, kurių atsiranda dėl per daug riebalų ir proteinų turinčios mitybos, o rezultatas yra toks, kad pasaulyje nutukusių žmonių skaičius lygus žmonių, kurie kenčia nuo neprivalgymo ir prastos mitybos, skaičiui;
- N. kadangi neseniai sumažėję gamybos veiksniai prieštarauja poreikiui didinti maisto tiekimą ES;
- O. kadangi parama, skiriama besivystančioms šalims siekiant padidinti jų maisto tiekimo grandinių našumą, gali duoti ne tik tiesioginės naudos vietos ūkiams ir tvariam tų šalių ekonomikos augimui, bet ir gali netiesiogiai padėti išlaikyti pasaulinę prekybos žemės ūkio produktais pusiausvyrą ir perskirstyti gamtinius išteklius;
- P. kadangi kovojant su maisto švaistymo problema visame pasaulyje labai svarbu keistis geriausia praktika Europos ir tarptautiniais lygmenimis, taip pat teikti pagalbą besivystančioms šalims;
- Q. kadangi vis daugiau valstybių narių imasi iniciatyvos informuoti visuomenę apie maisto švaistymo priežastis ir padarinius, mažinimo būdus ir tvarumo bei solidarumo principais grindžiamos mokslinės bei pilietinės kultūros skatinimą;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

- R. kadangi maisto švaistymo problema yra aktuali visoje maisto tiekimo grandinėje, pradedant nuo žemės ūkio produktų gamybos etapo ir baigiant sandėliavimo, apdorojimo, išskirstymo, valdymo ir vartojimo etapais;
- S. kadangi pagrindinė atsakomybė už aprūpinimo maistu saugumą ir už, kur galima, išvengiamo maisto švaistymo problemos sprendimą tenka maisto grandinės dalyviams;
- T. kadangi kai kurios valstybės narės draudžia, kad maistas būtų parduodamas žemesne nei sąnaudos kaina, tokiu būdu iš mažmenininkų atimdamos galimybę dienos pabaigoje parduoti vartotojams neparduotą šviežią maistą mažesne kaina ir prisidedamos prie papildomo švaistymo maisto grandinėje;
- U. pabrėžia, kad neseniai patvirtintame reglamente dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams aiškiai numatyta, jog produktai, pažymėti ženklu „Suvartoti iki...“, pasibaigus galiojimo laikui turėtų būti laikomi pavojingais;
- V. kadangi veiksmingesnės maisto produktų tiekimo grandinės aukšto lygio forumas ir Europos apskritasis stalas tvarios gamybos ir tvaraus vartojimo klausimais dirba siekdami pagerinti visos maisto tiekimo grandinės veiksmingumą ir tvarumą;
1. mano, kad aprūpinimas maistu yra pagrindinė žmogaus teisė, įgyvendinama nuolat turint, galint įsigyti ir valgant pakankamai sveiko, tinkamo, maistingo maisto; pabrėžia, kad pasaulio maisto gamyba priklauso nuo daugybės faktorių, įskaitant baigtinį gamtinių išteklių pobūdį, susijusį su didėjančiu pasaulio gyventojų skaičiumi ir ribotomis pažeidžiamiausių gyventojų grupių galimybėmis gauti maisto;
2. ragina Tarybą, Komisiją, valstybes nares ir maisto tiekimo grandinės dalyvius skubiai spręsti maisto švaistymo visoje tiekimo ir vartojimo grandinėje problemą ir nustatyti gaires bei remti būdus, kuriais siekiama pagerinti maisto tiekimo grandinės veiksmingumą kiekviename sektoriuje, ir ragina tam teikti pirmenybę ES politinėje darbotvarkėje; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją suteikti daugiau informacijos apie vykstantį tiek veiksmingesnės maisto produktų tiekimo grandinės aukšto lygio forumo, tiek Europos apskritojimo stalo tvarios gamybos ir tvaraus vartojimo klausimais darbą, taip pat atsižvelgiant į rekomendacijas, kaip išspręsti maisto švaistymo klausimą;
3. yra susirūpinęs dėl to, kad kasdien išmetamas didelis dar visiškai tinkamo valgyti maisto kiekis ir kad dėl maisto produktų švaistymo kyla aplinkosaugos ir etikos problemų ir išauga ekonominės ir socialinės išlaidos, kurios kelia vidaus rinkos iššūkius ir įmonėms, ir vartotojams; todėl ragina Komisiją išanalizuoti priežastis, skatinančias kasmet Europoje išmesti, iššvaistyti ir išvežti į sąvartynus apie 50 proc. apdoroto maisto, ir šio reiškinio padarinius, taip pat užtikrinti, kad į šią ataskaitą būtų įtrauktas išsami atliekų analizė ir poveikio ekonomikai, aplinkai, mitybai ir visuomenei įvertinimas; be to, ragina Komisiją imtis praktinių priemonių siekiant, kad maisto švaistymas iki 2025 m. sumažėtų perpus ir kartu kad nesusidarytų biologinių atliekų;
4. pabrėžia, kad maistas švaistomas dėl daugybės priežasčių: dėl per didelės apimties gamybos, netinkamos produkto paskirties (nepritaikyto dydžio ar formos), produkto ar jo įpakavimo sugadinimo, rinkodaros taisyklių (išvaizdos problemų ar įpakavimo su defektais) ir dėl netinkamo išteklių valdymo arba rinkodaros strategijų;
5. ragina Komisiją įvertinti priverstinės politikos, susijusios su maisto švaistymu, poveikį; tikisi, kad bus taikoma priverstinė atliekų tvarkymo politika, susijusi su visomis maisto grandinės grandimis, taikant principą „teršėjas moka“;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

6. mano, kad siekiant kiek įmanoma sumažinti maisto švaistymą, būtina įtraukti visus maisto tiekimo grandinės dalyvius ir ieškoti įvairių švaistymo priežasčių atskirai kiekviename sektoriuje; todėl ragina Komisija atlikti visos maisto grandinės analizę ir nustatyti, kuriuose maisto gamybos sektoriuose iššvaistoma daugiausia maisto, ir kokiomis priemonėmis galima to išvengti;
7. ragina Komisiją bendradarbiauti su JT Maisto produktų ir žemės ūkio organizacija nustatant bendras gaires siekiant visame pasaulyje sumažinti maisto švaistymą;
8. pažymi, kad maisto švaistymo klausimas turėtų būti sprendžiamas iš išteklių efektyvumo perspektyvos, ir ragina Komisiją, vadovaujantis pavyzdine iniciatyva „Tausiai išteklius naudojanti Europa“, parengti specialių iniciatyvų maisto švaistymo tema, kad šis klausimas pritrauktų tiek pat dėmesio ir taptų tokiu pat svarbiu sąmoningumo ugdymo objektu, kaip energijos naudojimo efektyvumas, nes abu šie klausimai yra vienodai svarbūs aplinkai ir mūsų ateičiai;
9. ragina Komisiją nustatyti konkrečius maisto švaistymo prevencijos tikslus valstybėms narėms remiantis švaistymo prevencijos tikslais, nustatytais valstybėms narėms iki 2014 m., kaip rekomenduojama 2008 m. priimtoje Pagrindų direktyvoje dėl atliekų;
10. mano esant būtina sumažinti maisto švaistymą visoje maisto tiekimo grandinėje „nuo lauko iki stalo“; pabrėžia, kad būtina priimti koordinuotą strategiją ir imtis praktinių veiksmų, įskaitant keitimąsi geriausios praktikos pavyzdžiais europiniu ir nacionaliniu lygmeniu, siekiant pagerinti valstybių narių veiksmų koordinavimą ir taip išvengti maisto švaistymo bei padidinti maisto tiekimo grandinės veiksmingumą; mano, kad tai galima įgyvendinti skatinant tiesioginius gamintojų ir vartotojų ryšius ir trumpinant maisto tiekimo grandinę bei raginant visus suinteresuotuosius subjektus prisiimti daugiau bendros atsakomybės ir labiau koordinuoti savo veiksmus siekiant geresnės logistikos, transporto, išteklių valdymo ir pakavimo;
11. ragina Komisiją, valstybes nares ir suinteresuotuosius subjektus keistis geriausios praktikos pavyzdžiais derinant žinias, gautas atitinkamuose forumuose ir platformose, įskaitant ES mažmeninių rinkų forumą tvarumo klausimais, Europos apskritąjį stalą tvarios gamybos ir tvaraus vartojimo klausimais, Veiksmingesnės maisto tiekimo grandinės aukšto lygio forumą, neoficialius valstybių narių tinklą, pavadintą „Tvaraus maisto draugai“ (angl. *Friends of Sustainable Food*), forumą vartotojų prekių klausimais ir t. t.,
12. ragina Komisiją, rengiant vystymosi politiką, paremti veiksmus, kuriais būtų siekiama sumažinti švaistymą visoje maisto tiekimo grandinėje besivystančiose šalyse, kuriose naudojami problemiški ir netinkami gamybos ir derliaus tvarkymo būdai, perdirbimo ir pakavimo infrastruktūra bei procesai; siūlo skatinti šios žemės ūkio įrangos ir infrastruktūros modernizavimą siekiant sumažinti po derliaus nuėmimo patiriamus nuostolius ir pailginti maisto tinkamumo vartoti trukmę; be to, mano, kad gerinant maisto tiekimo grandinės veiksmingumą galima susijusioms šalims padėti pačioms apsirūpinti maistu;
13. ragina perorientuoti Europos lygmens paramos priemones, susijusias su maisto produktų paskirstymu labiausiai nepasiturintiems Sąjungos gyventojams, su ES parama pieno ir pieno produktų tiekimui mokiniams ir su programa, kuria skatinamas vaisių vartojimas mokyklose, tokiu būdu siekiant išvengti maisto švaistymo;
14. pažymi, kad esama painiavos apibrėžiant sąvokas „maisto švaistymas“ ir „maisto atliekos“; mano, kad bendrąja prasme „maisto švaistymas“ suprantamas kaip visų dar valgomų ir žmonėms visiškai tinkamų vartoti maisto produktų pašalinimas iš maisto tiekimo grandinės dėl ekonominių ar estetinių priežasčių arba dėl to, kad galiojimo laikas eina į pabaigą, kai jie, nesant alternatyvaus panaudojimo būdo, išmetami, šalinami ir tampa neigiamo išorinio poveikio aplinkai, įmonių papildomų sąnaudų ir pajamų praradimo priežastimi;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

15. pažymi, kad Europoje nėra suderintos maisto švaistymo apibrėžties; taigi ragina Komisiją pateikti teisėkūros pasiūlymą, kuriame būtų apibrėžta maisto švaistymo tipologija, taip pat nustatyta atskira maisto likučių, kurie naudojami biokurui arba išmetami kaip biologinės atliekos ir kurie turi būti atskirti nuo įprastų maisto atliekų, nes yra pakartotinai panaudojami energijai gaminti, apibrėžtis;

16. mano, kad visos valstybės narės turi suteikti galimybę mažmenininkams iš esmės sumažinti šviežių maisto produktų kainą iki žemesnės nei gamybos sąnaudos kainos, kai artėja produktų galiojimo pabaiga, siekiant sumažinti neparduotų ir išmestų maisto produktų kiekius ir suteikti galimybę mažesnes pajamas gaunantiems vartotojams nusipirkti aukštos kokybės maisto produktų už žemesnes kainas;

17. nori pabrėžti, kad žemės ūkis dėl savo pobūdžio yra išteklių požiūriu veiksmingas ir gali atlikti pagrindinį ir pirmaujantį vaidmenį kovojant su maisto švaistymu; todėl ragina Komisiją į būsimuosius žemės ūkio, prekybos ir maisto produktų platinimo srities teisėkūros pasiūlymus įtraukti atitinkamų ryžtingų priemonių; pageidauja bendrų veiksmų investuojant į žemės ūkio mokslinius tyrimus, mokslą, technologijas, švietimą, konsultavimą šiuo klausimu ir inovacijas, kad maisto švaistymas sumažėtų, o vartotojai būtų informuoti ir paskatinti elgtis atsakingiau ir sąmoningiau, siekiant išvengti maisto švaistymo;

18. mano, kad dėl Europos ar nacionaliniais teisės aktais, ar vidaus įmonių taisyklėmis išorinei kokybei keliamų reikalavimų, kuriais nustatomi dydis ir forma, ypač šviežių vaisių ir daržovių, be reikalo išmetama daug produktų ir tai tik didina maisto atliekų kiekį; prašo, kad suinteresuotieji subjektai pripažintų ir išaiškintų netobulos formos arba dydžio žemės ūkio produktų maistinę vertę siekiant sumažinti išmetamų maisto produktų kiekius;

19. ragina Komisiją parengti gaires dėl Pagrindų direktyvos dėl atliekų 2008/98/EB 5 straipsnio, kuriame apibūdinami šalutiniai produktai, įgyvendinimo, atsižvelgiant į tai, kad ES teisės aktuose trūkstant teisinio aiškumo dėl skirtumo tarp atliekų ir ne atliekų sąvokų gali būti trukdoma veiksmingai naudoti šalutinius produktus;

20. ragina Komisiją, valstybes nares, perdirbėjus ir mažmenininkus parengti gaires, kuriomis būtų siekiama išspręsti išvengiamą maisto švaistymo problemą, ir veiksmingiau naudoti išteklius jų maisto tiekimo grandinės skyriuose, siekiant nuolat stengtis, kad būtų pagerintas perdirbimas, pakavimas ir transportavimas ir tokiu būdu būtų sumažintas nereikalingas maisto švaistymas;

21. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti keitimąsi geriausios praktikos pavyzdžiais ir remti sąmoningumo kėlimo kampanijas, skiriamas visuomenei apie maisto ir žemės ūkio produktų vertę, maisto švaistymo priežastis, padarinius bei mažinimo būdus informuoti, taip remiant tvarumo bei solidarumo principais grindžiamą mokslinę ir pilietinę kultūrą; ragina valstybes nares visais švietimo lygmenimis, įskaitant aukštąsias mokyklas, rengti švietimo maisto klausimais kursus, per kuriuos, pavyzdžiui, būtų aiškinama, kaip saugoti, gaminti ir šalinti maisto produktus, skatinant geresnę elgesį; pabrėžia, kad vietos valdžios institucijos ir savivaldybių įmonės, taip pat mažmenininkai ir žiniasklaida atlieka svarbų vaidmenį teikiant piliečiams informaciją ir pagalbą maisto švaistymo prevencijos bei mažinimo srityje;

22. palankiai vertina įvairiose valstybėse narėse jau įgyvendinamas iniciatyvas, kuriomis siekiama vietos lygmeniu surinkti likusius neparduotus ir išmetamus produktus visoje maisto tiekimo grandinėje, siekiant persikirstyti juos žemesnes nei minimalios pajamos gaunantiems perkamosios galios neturintiems piliečiams; pabrėžia, kad šiuo požiūriu yra svarbu, kad valstybės narės keistųsi geriausios praktikos pavyzdžiais, taip pat ir iniciatyvomis vietos lygmeniu; todėl pabrėžia, kad šioje srityje labai vertingas savanorių indėlis rūšiuojant ir paskirstant produktus bei kovos su švaistymu sistemas ir veiksmus vystančių specializuotų įmonių darbas;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

23. ragina mažmenininkus išpareigoti dėti pastangas vykdant maisto perskirstymo perkamosios galios neturintiems piliečiams programas ir įgyvendinti priemones, kurias taikant būtų galima mažesnėmis kainomis parduoti produktus, kurių galiojimo laikas greitai baigsis;
24. palankiai vertina įmonių ir profesionalų partnerystių viešajame, privačiame, akademiname ir bendruomenės sektoriuose atliekamą darbą, Europos lygmeniu kuriant ir įgyvendinant koordinuotų veiksmų programas, kuriomis siekiama kovoti su maisto švaistymu;
25. mano, kad investuojant į būdus, kuriais siekiama sumažinti maisto švaistymą, būtų galima sumažinti žemės ūkio maisto produktų įmonių patiriamus nuostolius, taigi sumažinti maisto kainas, tokiu būdu galbūt vargingesniems gyventojams suteikiant geresnę galimybę gauti maisto; prašo Komisijos nustatyti priemones ir veiksmus, kurie paskatintų į kovą su maisto švaistymu labiau įsitraukti žemės ūkio maisto produktų įmones, didmenines rinkas, parduotuves, paskirstymo tinklus, viešojo ir privatačiojo maitinimo įstaigas ir restoranus, viešojo administravimo įstaigas ir nevyriausybinės organizacijas; ragina šiuo tikslu naudotis internetu ir naujomis technologijomis; šiame kontekste pažymi, kad yra svarbu įsteigti Žinių ir inovacijų bendriją (ŽIB), skirtą maistui, kurioje, be kita ko, daug dėmesio būtų skiriama maisto švaistymo prevencijai; ragina Komisiją paprašyti, kad žemės ūkio maisto produktų sektorius ir suinteresuotieji subjektai prisiimtų savo atsakomybės dalį sprendžiant maisto švaistymo problemą, ypač tiekdami įvairių dydžių porcijas, ir įvertintų didesnės nefasuotų maisto produktų pasiūlos naudą bei labiau atsižvelgtų į vieno asmens namų ūkius siekdami sumažinti maisto švaistymą, taigi ir vartotojų anglies pėdsaką;
26. prašo, kad valstybės narės numatytų ekonomines paskatas, skirtas maisto švaistymui mažinti;
27. pabrėžia, kad išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis, susijęs su maisto produktų gamyba, pakavimu ir išmetamo maisto transportavimu, yra nereikalingas papildomas išmetamųjų teršalų kiekis; pažymi, kad maisto tiekimo grandinės veiksmingumo gerinimas siekiant išvengti maisto atliekų ir nešvaistyti valgomo maisto yra pagrindinis žingsnis siekiant sušvelninti klimato kaitą;
28. ragina Komisiją įvertinti galimybę iš dalies pakeisti viešųjų pirkimų taisykles dėl maitinimo ir viešbučių paslaugų, kad sudarant sutartis, visoms kitoms sąlygoms esant vienodoms, pirmenybė būtų teikiama įmonėms, užtikrinančioms nemokamą nesuvartotų (neparduotų) produktų perskirstymą perkamosios galios neturintiems piliečiams ir skatinančioms konkrečius išankstinius veiksmus siekiant išvengti švaistymo maisto tiekimo grandinės pradžioje, pvz., suteikiant pirmenybę žemės ūkio ir maisto produktams, kurie buvo pagaminti arčiausiai vartojimo vietos esančioje teritorijoje;
29. ragina Komisiją parodyti pavyzdį sprendžiant maisto švaistymo klausimus pačiose ES institucijose ir imtis skubių ir reikalingų priemonių siekiant sumažinti ypač didelius, kiekvieną dieną įvairių ES institucijų valgyklose išmetamų maisto produktų kiekius;
30. ragina Komisiją įvertinti ir remti išankstines priemones, taikomas siekiant sumažinti maisto švaistymą grandinės pradžioje, pvz., ženklimą etiketėmis su dviem produkto galiojimo datomis („parduoti iki“ ir „suvartoti iki“) ir baigiančių galioti arba apgadintų produktų pardavimą už mažesnę kainą; pažymi, kad optimizacija ir veiksmingas pakuotės naudojimas gali atlikti svarbų vaidmenį vengiant maisto švaistymo, sumažinant bendrą poveikį aplinkai, ypač taikant ekologinio projektavimo priemones, kurios apima tokias priemones kaip, pvz., įvairaus dydžio pakuočių įvairovė, siekiant padėti vartotojams nusipirkti tinkamą kiekį ir neskatinti nereikalingo išteklių vartojimo, patarimų dėl produktų laikymo ir naudojimo teikimas, tokių pakuočių kūrimas, kurios padėtų prailginti prekių laikymo ir jų šviežumo laiką, visada užtikrinant, kad produktams pakuoti ir saugoti būtų naudojamos tinkamos, sveikatai ir produktų patvarumui nekenksmingos medžiagos;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

31. ragina Komisiją bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis paskelbti rekomendacijas dėl šaldymo temperatūrų, paremtas įrodymais, kad dėl netinkamos temperatūros maistas anksčiau termino tampa nevalgomas ir atsiranda nereikalingų atliekų; pabrėžia, kad suderinant temperatūrą visoje maisto tiekimo grandinėje būtų galima pagerinti produktų konservavimą ir sumažinti maisto švaistymą, susijusį su tais produktais, kurie transportuojami ir teikiamai prekybai tarpvalstybiniu lygiu;

32. primena Komisijos atliktos apklausos („Didesnės vartotojų galios“ ES SEC(2011)0469) rezultatus, pagal kuriuos 18 proc. apklaustų Europos piliečių nesupranta žymėjimo „geriausias iki...“; todėl prašo Komisijos ir valstybių narių paaiškinti datų žymėjimo etiketėse („geriausias iki...“, „galioja iki...“ ir „suvartoti iki...“) reikšmę siekiant sumažinti vartotojams kylantį neaiškumą dėl maisto tinkamumo valgyti ir tiksliai informuoti visuomenę, visų pirma, apie tai, kad žymėjimas „geriausias iki...“, siejamas su produkto kokybe, o žymėjimas „suvartoti iki...“ siejamas su produkto saugumu, siekiant padėti vartotojams pagrįstai priimti sprendimus; ragina Komisiją paskelbti vartotojui suprantamas instrukcijas, kaip aukoti produktus, kurių galiojimo laikas greitai pasibaigs, užtikrinant jų saugumą, ar kaip šerti jais gyvūnus, remiantis geriausia praktika maisto tiekimo grandinėje, siekiant, pvz., greičiau ir veiksmingiau derinti paklausą ir pasiūlą;

33. ragina valstybes nares skatinti ir remti iniciatyvas, kuriomis skatinama mažo ir vidutinio masto tvarios produkcijos gamyba vietos ir regioninėms rinkoms bei vartotojams; pabrėžia, kad vietos rinkos atitinka aplinkos tvarumo reikalavimus ir prisideda prie pirminio sektoriaus stabilumo; prašo, kad ateityje vykdant bendrąją žemės ūkio politiką būtų užtikrintas tinkamas finansavimas siekiant skatinti stabilumą pirminiame sektoriuje pvz., vykdant tiesioginį pardavimą, pasitelkiant vietos rinkas ir visas priemones, kuriomis siekiama skatinti trumpąsias arba „nulinio kilometrų ilgio“ maisto tiekimo grandines;

34. ragina valstybes nares rengiant viešuosius pirkimus, kuriais siekiama užtikrinti specialių programų, pvz., kuriomis mokyklose skatinama vartoti vaisius ir pieno produktus, įgyvendinimą, suteikti prieigą smulkiems vietos gamintojams ir vietos gamintojų grupėms;

35. primygtinai ragina Tarybą ir Komisiją 2014 metus paskelbti Europos kovos su maisto švaistymu metais, nes ši svarbi iniciatyva padėtų informuoti ES piliečius, ugdyti jų sąmoningumą ir atkreipti valstybių vyriausybių dėmesį į šią svarbią temą, kad būtų skirta pakankamai lėšų artimiausios ateities uždaviniams spręsti;

36. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

Kova su dumblių plitimu

P7_TA(2012)0015

2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento pareiškimas dėl kovos su dumblių plitimu

(2013/C 227 E/06)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos sąjungos veikimo 191 straipsnį, kuriame teigiama, kad Sąjungos aplinkos politika padeda išlaikyti, saugoti ir gerinti aplinkos kokybę ir saugoti žmonių sveikatą,

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnį,
- A. kadangi visose Europos pakrantėse (Lamanšo sąsiauryje, Atlanto vandenyne, Šiaurės, Baltijos, Viduržemio jūrose) dėl pakrančių ar upių žiočių vandenų eutrofikacijos plinta dumbliai;
- B. kadangi šis reiškinys daro didelę žalą gerai šių ekologiškai vandenų būklei, visuomenės sveikatai ir atitinkamų teritorijų ekonominiam dinamiškumui;
- C. kadangi reikia rasti Europos lygmens sprendimą, kaip kovoti su šiuo reiškiniu, kuris neapsiriboja nacionalinėmis sienomis;
 1. ragina Komisiją, atsižvelgiant į Direktyvą 2000/60/EB, parengti Europos kovos su dumblių plitimu veiksmų planą, kuris būtų grindžiamas šio reiškinio paveiktų subjektų keitimusi gerąja patirtimi ir bendradarbiavimu;
 2. paveda Pirmininkui perduoti šį pareiškimą kartu su jį pasirašiusiųjų pavardėmis ⁽¹⁾ Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.

(¹) Pasirašiusiųjų sąrašas paskelbtas 2012 m. sausio 19 d. posėdžio protokolo 1 priede (P7_PV(2012)01-19(ANN1)).

Salų paktų, kaip oficialios Europos iniciatyvos, sudarymas

P7_TA(2012)0016

2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento pareiškimas dėl Salų pakto, kaip oficialios Europos iniciatyvos, sudarymo

(2013/C 227 E/07)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnį,
- A. kadangi salos yra ypač priklausomos nuo importuoto iškastinio kuro ir jų kuro sąnaudos didesnės, tačiau jose taip pat esama galimybių tyrinėti ir plėtoti atsinaujinančiąją energiją ir vykdyti atitinkamą demonstracinę veiklą, taip pat imtis su energijos vartojimo efektyvumu susijusių veiksmų,
- B. kadangi saloms, kurių biologinė įvairovė itin didelė, o ekosistemos ypač trapios, kenkia klimato kaita,
- C. kadangi atsinaujinantieji energijos šaltiniai gausūs ir juos plėtojant galima gerokai lengviau mažinti nuolatines struktūrines kliūtis salose, taigi salų gyventojai turėtų socialinę ir ekonominę naudą,
 1. sveikina bendruomenes ir periferijos regionus, kurie pasirašė paktą, norėdami pasiekti daugiau nei strategijoje „ES 2020“ nustatytas tikslas ir sumažinti atitinkamose savo teritorijose išmetamo CO2 kiekį bent 20 proc.;
 2. ragina Komisiją ir toliau remti Europos salų bendruomenes, kad būtų pasiekti ES tvarumo tikslai;

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

3. primygtinai ragina, kad, laikantis Sutarties dėl ES veikimo 174 straipsnio, ES pagrindų programose ir politiniuose tekstuose būtų atskirai ir aiškiai paminėtas salų tvarumas;
4. primygtinai ragina sukurti skatinimo priemones siekiant, kad visos salos prisijungtų prie pakto ir dalyvautų kuriant salų tinklus;
5. pabrėžia, kad reikia sutelkti atitinkamas finansines lėšas siekiant paremti pakto veikimą, kuris būtų grindžiamas Merų pakto, Pažangių miestų ir kitų panašių ES iniciatyvų modeliu;
6. paveda Pirmininkui perduoti šį rašytinį pareiškimą kartu su pasirašiusiųjų pavardėmis ⁽¹⁾ Komisijai.

⁽¹⁾ Pasirašiusiųjų sąrašas paskelbtas 2012 m. sausio 19 d. posėdžio protokolo 2 priede (P7_PV(2012)01-19(ANN2)).

2012 m. sausio 18 d., trečiadienis

II

(Komunikatai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI
KOMUNIKATAI

EUROPOS PARLAMENTAS

Nuolatinių komitetų narių skaičius

P7_TA(2012)0001

2012 m. sausio 18 d. Europos Parlamento sprendimas dėl nuolatinių komitetų narių skaičiaus

(2013/C 227 E/08)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Pirmininkų sueigos pasiūlymą,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. liepos 15 d. ⁽¹⁾ ir 2011 m. gruodžio 14 d. ⁽²⁾ sprendimus dėl nuolatinių komitetų narių skaičiaus,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 183 straipsnį,

1. nusprendžia pakeisti Parlamento komitetų narių skaičių taip:

Užsienio reikalų komitetas: 76 nariai,

Vystymosi komitetas: 30 narių,

Tarptautinės prekybos komitetas: 31 narys,

Biudžeto komitetas: 43 nariai,

Biudžeto kontrolės komitetas: 30 narių,

Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas: 48 nariai,

Užimtumo ir socialinių reikalų komitetas: 49 nariai,

Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetas: 69 nariai,

Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetas: 61 narys,

Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitetas: 41 narys,

⁽¹⁾ OL C 224 E, 2010 8 19, p. 34.⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0570.

2012 m. sausio 18 d., trečiadienis

Transporto ir turizmo komitetas: 47 nariai,

Regioninės plėtros komitetas: 50 narių,

Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas: 44 nariai,

Žuvininkystės komitetas: 25 nariai,

Kultūros ir švietimo komitetas: 31 narys,

Teisės reikalų komitetas: 25 nariai,

Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas: 60 narių,

Konstitucinių reikalų komitetas: 24 nariai,

Moterų teisių ir lyčių lygybės komitetas: 35 nariai,

Peticijų komitetas: 35 nariai,

ir nusprendžia pakeisti pakomitečių narių skaičių taip:

Žmogaus teisių pakomitetas: 31 narys,

Saugumo ir gynybos pakomitetas: 31 narys;

2. atsižvelgdamas į 2009 m. liepos 9 d. Pirmininkų sueigos sprendimą dėl komitetų biurų sudėties, nusprendžia, kad komitetų biurus gali sudaryti ne daugiau kaip keturi pirmininko pavaduotojai;

3. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą susipažinti Tarybai ir Komisijai.

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

III

(Parengiamieji aktai)

EUROPOS PARLAMENTAS

Bendrijos vizų kodeksas *I**

P7_TA(2012)0003

2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas 2009 m. liepos 13 d. Reglamentas (EB) Nr. 810/2009, nustatantis Bendrijos vizų kodeksą (Vizų kodeksas) (COM(2011)0516 – C7-0226/2011 – 2011/0223(COD))

(2013/C 227 E/09)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0516),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 77 straipsnio 2 dalies a punktą, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0226/2011),
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 12 d. Tarybos atstovo laišku priimtą išipareigojimą pritarti Europos Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą (A7-0441/2011),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą savo poziciją;
 2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
 3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

P7_TC1-COD(2011)0223

Europos Parlamento pozicija, priimta 2012 m. sausio 19 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 810/2009, nustatantis Bendrijos vizų kodeksą (Vizų kodeksas)

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 154/2012.)

ES ir Gruzijos susitarimas dėl žemės ūkio ir maisto produktų geografinių nuorodų apsaugos ***

P7_TA(2012)0004

2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Gruzijos susitarimo dėl žemės ūkio ir maisto produktų geografinių nuorodų apsaugos sudarymo projekto (09737/2011 – C7-0202/2011 – 2011/0090(NLE))

(2013/C 227 E/10)

(Pritarimo procedūra)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (09737/2011),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Gruzijos susitarimą dėl žemės ūkio ir maisto produktų geografinių nuorodų apsaugos (09738/2011),
 - atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį bei 218 straipsnio 7 dalį (C7-0202/2011),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendaciją (A7-0450/2011),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai bei valstybių narių ir Gruzijos parlamentams ir vyriausybėms.

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

ES prisijungimas prie Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos taisyklės Nr. 29 ***

P7_TA(2012)0005

2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos taisyklės Nr. 29 „Suvienodintos nuostatos dėl transporto priemonių patvirtinimo, atsižvelgiant į komercinių transporto priemonių kabinos keleivių apsaugą“, projekto (13894/2011 – C7-0303/2011 – 2011/0191(NLE))

(2013/C 227 E/11)

(Pritarimo procedūra)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (13894/2011),
 - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, Tarybos pateiktą pagal 1997 m. lapkričio 27 d. Tarybos sprendimo 97/836/EB dėl Europos bendrijos prisijungimo prie Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos susitarimo dėl suvienodintų techninių normų priėmimo ratinėms transporto priemonėms, įrangai ir dalims, kurios gali būti montuojamos ir (arba) naudojamos ratinėse transporto priemonėse, ir pagal tas normas suteiktų patvirtinimų abipusio pripažinimo sąlygų (pataisytas 1958 m. susitarimas) 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką ⁽¹⁾ (C7-0303/2011),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendaciją (A7-0005/2012),
1. pritaria Tarybos sprendimo projektui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.

⁽¹⁾ OL L 346, 1997 12 17, p. 78.

Pėsčiųjų sauga ir šviesos diodai (LED) ***

P7_TA(2012)0006

2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo projekto dėl Europos Sąjungos pozicijos dėl Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos taisyklės dėl pėsčiųjų saugos projekto ir dėl Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos taisyklės dėl šviesos diodų (LED) maitinimo šaltinių projekto (13895/2011 – C7-0302/2011 – 2011/0188(NLE))

(2013/C 227 E/12)

(Pritarimo procedūra)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (13895/2011),

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, Tarybos pateiktą vadovaujantis 1997 m. lapkričio 27 d. Tarybos sprendimo 97/836/EB dėl Europos bendrijos prisijungimo prie Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos susitarimo dėl suvienodintų techninių normų priėmimo ratinėms transporto priemonėms, įrangai ir dalims, kurios gali būti montuojamos ir (arba) naudojamos ratinėse transporto priemonėse, ir pagal tas normas suteiktų patvirtinimų abipusio pripažinimo sąlygų (pataisytas 1958 m. susitarimas) 4 straipsnio 2 dalies antra įtrauka ⁽¹⁾ (C7-0302/2011),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendaciją (A7-0004/2012),
1. pritaria Tarybos sprendimo projektui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.

⁽¹⁾ OL L 346, 1997 12 17, p. 78.

Europos Sąjungos ir Indonezijos Respublikos susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų ***

P7_TA(2012)0007

2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Indonezijos Respublikos Vyriausybės susitarimo dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų sudarymo projekto (13238/2011 – C7-0242/2011 – 2010/0132(NLE))

(2013/C 227 E/13)

(Pritarimo procedūra)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (13238/2011),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Indonezijos Respublikos Vyriausybės susitarimą dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų (10843/3/2010),
 - atsižvelgdamas į Tarybos prašymą pritarti, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 100 straipsnio 2 dalį ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą (C7-0242/2011),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir į 90 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Transporto ir turizmo komiteto rekomendaciją (A7-0448/2011),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Indonezijos Respublikos vyriausybėms ir parlamentams.

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

Europos Sąjungos ir Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos bendradarbiavimo memorandumas ***

P7_TA(2012)0008

2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos bendradarbiavimo memorandumo, kuriuo grindžiamas glaudesnis bendradarbiavimas, sudarymo ir su tuo susijusios procedūrinės tvarkos nustatymo projekto (09138/2011 – C7-0163/2011 – 2011/0050(NLE))

(2013/C 227 E/14)

(Pritarimo procedūra)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (09138/2011),
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos bendradarbiavimo memorandumą (07702/2011),
 - atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 100 straipsnio 2 dalį, 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą, 218 straipsnio 7 dalį ir 218 straipsnio 8 dalies pirmą pastraipą (C7-0163/2011),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Transporto ir turizmo komiteto rekomendaciją (A7–0391/2011),
1. pritaria bendradarbiavimo memorandumo sudarymui;
 2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams ir Tarptautinei civilinės aviacijos organizacijai.

Elektros ir elektroninės įrangos atliekos *II**

P7_TA(2012)0009

2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (nauja redakcija) (07906/2/2011 – C7-0250/2011 – 2008/0241(COD))

(2013/C 227 E/15)

(Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į per pirmąjį svarstymą priimtą Tarybos poziciją (07906/2/2011 – C7-0250/2011),
- atsižvelgdamas į 2009 m. birželio 11 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OL C 306, 2009 12 16, p. 39.

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2009 m. gruodžio 4 d. Regionų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į per pirmąją svarstymą priimtą savo poziciją ⁽²⁾ dėl Komisijos pasiūlymo Parlamentui ir Tarybai (COM(2008)0810),
 - atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 21 d. Tarybos atstovo laišku prisiimtą įsipareigojimą pritarti Europos Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
 - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 7 dalį,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 66 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto antrajam svarstymui pateiktą rekomendaciją (A7-0334/2011),
1. priima per antrąją svarstymą toliau pateiktą poziciją;
 2. patvirtina pareiškimą, pridėtą prie šios rezoliucijos;
 3. atsižvelgia į Komisijos pareiškimus, pridėtus prie šios rezoliucijos;
 4. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 141, 2010 5 29, p. 55.

⁽²⁾ Priimti tekstai, 2011 2 3, P7_TA(2011)0037.

P7_TC2-COD(2008)0241**Europos Parlamento pozicija, priimta 2012 m. sausio 19 d. per antrąją svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/.../ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų**

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Direktyvą 2012/19/ES.)

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

PRIEDAS

Europos Parlamento pareiškimas dėl įgyvendinimo aktų naudojimo

Europos Parlamentas skelbia, kad šios direktyvos nuostatos dėl deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų yra subtilaus kompromiso rezultatas, kuriuo kai kuriais atvejais nukrypstama nuo per pirmąjį svarstymą priimtos Parlamento pozicijos. Todėl, siekiant antruoju svarstymu pasiekti susitarimą, Europos Parlamentas leido kai kuriais specifiniais atvejais vietoje deleguotųjų aktų naudoti įgyvendinimo aktus. Vis dėlto, jis pabrėžia, kad tomis nuostatomis negalima vadovautis ar jų naudoti kaip precedentą reglamentuojant panašias situacijas būsimuose teisėkūros procedūra priimtuose aktuose.

Komisijos pareiškimas dėl gaminių projektavimo (Direktyvos dėl EEĮ atliekų 4 straipsnis)

Ekologinio projektavimo priemonės gali padėti siekti Direktyvos dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų tikslų laikantis Efektyvaus išteklių naudojimo Europos planu (COM(2011)0571). Komisija, įvesdama naujas arba persvarstydama senas įgyvendinimo priemones, patvirtintas pagal Direktyvą 2009/125/EB dėl gaminių, kuriems taikoma ir EEĮ atliekų direktyva, atsižvelgs į pakartotinio panaudojimo bei perdirbimo kriterijus, kaip tai nustatyta Direktyvos 2009/125/EB I priedo 1 dalyje, bei įvertins galimybę įvesti reikalavimus dėl tokių gaminių pakartotinio panaudojimo, lengvo išmontavimo ir perdirbiamumo.

Komisijos pareiškimas dėl konkrečių leidžiančių nukrypti nuostatų dėl surinkimo normų (Direktyvos dėl EEĮ atliekų 7 straipsnis)

Naujos Direktyvos dėl EEĮ atliekų 7 straipsnio 4 dalimi sudaroma galimybė taikyti pereinamojo laikotarpio nuostatas, kuriomis būtų padedama spręsti valstybių narių patiriamus sunkumus, kylančius dėl specifinių aplinkybių, siekiant tame straipsnyje nustatytų surinkimo normų. Komisija pabrėžia, kad aukštos Direktyvoje dėl EEĮ atliekų numatytos surinkimo normos yra svarbios efektyviam išteklių naudojimui Europoje, o pereinamojo laikotarpio nuostatos gali būti taikomos tik išskirtinėmis aplinkybėmis. Patiriami sunkumai ir specifinės aplinkybės, kuriomis jie yra grindžiami, turi būti objektyvūs, tinkamai pagrįsti dokumentais ir patikrinami.

Biocidų tiekimas rinkai ir jų naudojimas *II**

P7_TA(2012)0010

2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl biocidų tiekimo rinkai ir jų naudojimo (05032/2/2011 – C7-0251/2011 – 2009/0076(COD))

(2013/C 227 E/16)

(Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į per pirmąjį svarstymą priimtą Tarybos poziciją (05032/2/2011 – C7-0251/2011),
- atsižvelgdamas į 2010 m. vasario 17 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į per pirmąjį svarstymą priimtą savo poziciją ⁽²⁾ dėl Komisijos pasiūlymo Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2009)0267),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 7 dalį,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 23 d. Tarybos atstovo laišku priimtą įsipareigojimą pritarti Europos Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 66 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto rekomendaciją antrajam svarstymui (A7-0336/2011),

⁽¹⁾ OL C 347, 2010 12 18, p. 62.⁽²⁾ Priimti tekstai, 2010 9 22, P7_TA(2010)0333.

2012 m. sausio 19 d., ketvirtadienis

1. priima per antrąją svarstymą toliau pateiktą poziciją;
2. patvirtina pareiškimą, pridėtą prie šios rezoliucijos;
3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC2-COD(2009)0076

Europos Parlamento pozicija, priimta 2012 m. sausio 19 d. per antrąją svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 528/2012.)

TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS

Europos Parlamento pareiškimas dėl biocidinių produktų pateikimo į rinką ir jų vartojimo

Europos Parlamentas skelbia, kad šio reglamento nuostatos dėl deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų yra subtilaus kompromiso rezultatas, kuriuo kai kuriais atvejais nukrypstama nuo per pirmąjį svarstymą priimtos Parlamento pozicijos. Todėl, siekiant antruoju svarstymu pasiekti susitarimą, Europos Parlamentas leido kai kuriais specifiniais atvejais vietoje deleguotųjų aktų naudoti įgyvendinimo aktus. Vis dėlto, jis pabrėžia, kad tomis nuostatomis negalima vadovautis ar jų naudoti kaip precedentą reglamentuojant panašias situacijas būsimuose teisėkūros procedūra priimtuose aktuose.

2013/C 227 E/10	ES ir Gruzijos susitarimas dėl žemės ūkio ir maisto produktų geografinių nuorodų apsaugos *** 2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Gruzijos susitarimo dėl žemės ūkio ir maisto produktų geografinių nuorodų apsaugos sudarymo projekto (09737/2011 – C7-0202/2011 – 2011/0090(NLE))	38
2013/C 227 E/11	ES prisijungimas prie Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos taisyklės Nr. 29 *** 2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos taisyklės Nr. 29 „Suvienodintos nuostatos dėl transporto priemonių patvirtinimo, atsižvelgiant į komercinių transporto priemonių kabinos keleivių apsaugą“, projekto (13894/2011 – C7-0303/2011 – 2011/0191(NLE))	39
2013/C 227 E/12	Pėsčiųjų sauga ir šviesos diodai (LED) *** 2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo projekto dėl Europos Sąjungos pozicijos dėl Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos taisyklės dėl pėsčiųjų saugos projekto ir dėl Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos taisyklės dėl šviesos diodų (LED) maitinimo šaltinių projekto (13895/2011 – C7-0302/2011 – 2011/0188(NLE))	39
2013/C 227 E/13	Europos Sąjungos ir Indonezijos Respublikos susitarimas dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų *** 2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Indonezijos Respublikos Vyriausybės susitarimo dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų sudarymo projekto (13238/2011 – C7-0242/2011 – 2010/0132(NLE))	40
2013/C 227 E/14	Europos Sąjungos ir Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos bendradarbiavimo memorandumas *** 2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos bendradarbiavimo memorandumo, kuriuo grindžiamas glaudesnis bendradarbiavimas, sudarymo ir su tuo susijusios procedūrinės tvarkos nustatymo projekto (09138/2011 – C7-0163/2011 – 2011/0050(NLE))	41
2013/C 227 E/15	Elektros ir elektroninės įrangos atliekos ***II 2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąją svarstymą priimtos Tarybos pozicijos siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (nauja redakcija) (07906/2/2011 – C7-0250/2011 – 2008/0241(COD)) P7_TC2-COD(2008)0241 Europos Parlamento pozicija, priimta 2012 m. sausio 19 d. per antrąją svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/.../ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų	41 42
	PRIEDAS	43
2013/C 227 E/16	Biocidų tiekimas rinkai ir jų naudojimas ***II 2012 m. sausio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąją svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl biocidų tiekimo rinkai ir jų naudojimo (05032/2/2011 – C7-0251/2011 – 2009/0076(COD)) P7_TC2-COD(2009)0076 Europos Parlamento pozicija, priimta 2012 m. sausio 19 d. per antrąją svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo	43 44
	TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS	44

Simbolių paaiškinimai

- * Bendradarbiavimo procedūra
- **I Bendradarbiavimo procedūra: pirmasis svarstymas
- **II Bendradarbiavimo procedūra: antrasis svarstymas
- *** Pritarimo procedūra
- ***I Bendro sprendimo procedūra: pirmasis svarstymas
- ***II Bendro sprendimo procedūra: antrasis svarstymas
- ***III Bendro sprendimo procedūra: trečiasis svarstymas

(Procedūra priklauso nuo Komisijos siūlomo teisinio pagrindo)

Politiniai pakeitimai: naujas ar pakeistas tekstas žymimas pusjuodžiu kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu █.

Atitinkamų tarnybų techniniai pataisymai ir pritaikymai: naujas arba pakeistas tekstas žymimas kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu ||.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT